

ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ

ΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΙΣ

Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, σὲ νεοελληνικὴ ἀπόδοση

Ἀφιέρωμα στὴν Προσευχή

Ἡ προσευχή δὲν εἶναι ψυχρὸ καθήκον. Δὲν εἶναι τύπος, οὔτε μηχανικὴ ἀπαγγελία λέξεων, ποὺ δὲν ἀγγίζουσιν τὴν ψυχὴ καὶ δὲν μεταμορφώνουσιν τὴν ζωὴ μας. Εἶναι ἀναγκαιότης τῆς ψυχῆς.

Χωρὶς ἀέρα δὲν ὑπάρχει ζωὴ. Καὶ χωρὶς προσευχὴ δὲν ὑπάρχει πνευματικὴ ζωὴ. Ἡ προσευχὴ εἶναι ἡ δυναμικὴ στάσις τῆς ψυχῆς, ποὺ ὑψώνεται στοὺς φωτεινοὺς κόσμους τοῦ ἀπείρου Θεοῦ. Εἶναι ἡ φιλικὴ συνομιλία τοῦ πλάσματος μὲ τὸν Πλάστη.

Ἀλλὰ ἡ «ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ» προσευχὴ ἔχει τὶς προϋποθέσεις της. Διαφορετικὰ πέφτει στὸ κενό, μένει ἀνενεργή, γίνεται τύπος καὶ χάνεται τὸ νόημά της.

Τὴ σημαντικότερη προϋπόθεση γιὰ μίαν γνήσια προσευχὴ, μᾶς τὴν παρουσιάζει ὁ ἀπόστολος Παῦλος: «τὸ τί προσευξώμεθα καθ' ὃ δεῖ οὐκ οἶδαμεν, ἀλλ' αὐτὸ τὸ Πνεῦμα ὑπερτυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν στεναγμοῖς ἀλαλήτοις» (Ρωμ. η' 26). (δηλ. «ἐμεῖς δὲν ξέρουμε οὔτε τί, οὔτε πῶς νὰ προσευχηθοῦμε. Τὸ Πνεῦμα ὁμως μεσιτεύει τὸ ἴδιο στὸ Θεὸ γιὰ μᾶς μὲ στεναγμοὺς ποὺ δὲν μποροῦν νὰ ἐκφραστοῦν μὲ λέξεις»).

Ἔτσι ἔζησαν τὴν ἐπικοινωνία μὲ τὸν οὐράνιο Πατέρα οἱ πνευματοφόροι καὶ πνευματοκίνητοι ἅγιοι καὶ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἱεροὶ ὑμνογράφοι, ἅγιοι Πατέρες καὶ σοφοὶ Διδάσκαλοι κατέθεσαν τὸν πλοῦτο τῆς ἐξαγιασμένης καρδιάς τους, γιὰ νὰ ἔχουμε ἐμεῖς σήμερα ὅλον αὐτὸν τὸν ἀνεκτίμητο θησαυρό.

Τὸ καμίνι τῶν θλίψεων

Τὸ καμίνι τῶν θλίψεων, μετάβαλέ το εἰς δρόσον
Κύριε, ἀξίωσέ μας νὰ μὴν πτοοῦμεθα ἀπὸ τὰ πυρὰ
τῶν δυσκολιῶν μας, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογός,
ἅς στεκώμαστε καὶ ἐμεῖς ὅπως οἱ τρεῖς παῖδες
ψάλλοντες, «Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλόγητός εἶ».

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΟΤΑΝ ΑΝΑΒΟΥΜΕ ΤΟ ΚΑΝΔΗΛΙ ἢ Ἡ ἘΝΑ ΚΕΡΙ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΑΣ

Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ἡμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ἡμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσιν τὸν Πατέρα ἡμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΟΤΑΝ ΘΥΜΙΑΤΙΖΟΥΜΕ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχὴ μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν με, Κύριε.

Θυμίαμά σοι προσφέρομεν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς· ὁ προσδεξάμενος εἰς τὸ ὑπερουράνιον σου Θυσιαστήριον, ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν

χάριν τοῦ Παναγίου σου Πνεύματος.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΟΤΑΝ ΠΙΝΟΥΜΕ ΑΓΙΑΣΜΟΝ

Κύριε, ποίησον αὐτὸ καὶ δι' ἐμὲ «Ἀφθαρσίας πηγὴν, ἁγιασμοῦ δῶρον, ἁμαρτημάτων λυτήριον, νοσημάτων ἀλεξιτήριον, δαίμοσιν ὀλέθριον, ταῖς ἐναντίαις δυνάμεσιν ἀπρόσιτον, ἀγγελικῆς ἰσχύος πεπληρωμένον».

Πῶς κάνουμε προσευχή

Λιβανίζουμε λέγοντας τὴν εὐχή: «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ἐλέησον ἡμᾶς».

Μπροστὰ στὰ εἰκονίσματα μὲ σκυμμένο τὸ κεφάλι διαβάζουμε μὲ ὅσο πὼ χαμηλὴ καὶ συντετριμμένη φωνὴ τὰ παρακάτω:

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Πάτερ ἡμῶν...

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου... (Ψαλμός 142).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ... (Ψαλμός 50).

(μπορεῖς κάθε φορὰ νὰ διαβάζεις δύο διαφορετικοὺς ψαλμούς)

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐπεραγία Θεοτόκε πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

- Ἅγιε Ἰωάννη Προφήτα καὶ Ἅγιοι Ἀπόστολοι πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

- Ἅγιοι Ἱεράρχες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

- Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

- Ἅγιοι Πάντες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μνήσθητι Κύριε ὑπὲρ ὑγείας & φωτίσεως τῶν δούλων Σου
(ἀναφέρεις ὅσα ὀνόματα ζωντανῶν ἐπιθυμεῖς καὶ ἔχεις ὑπ' ὄψιν σου).

Μνήσθητι Κύριε ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν δούλων Σου
(ἀναφέρεις ὅσα ὀνόματα κεκοιμημένων ἐπιθυμεῖς καὶ ἔχεις ὑπ' ὄψιν σου).

- Μνήσθητι Κύριε καὶ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ἐλέησον ἡμᾶς.

Μέγας Βασίλειος

Μέγας Βασίλειος - Σ' εὐχαριστῶ καὶ σὲ δοξολογῶ Θεέ μου

Θεέ μου καὶ Κύριε τοῦ κόσμου, Σὺ ὁ ἀγαθότατος πατέρας τῶν ἀνθρώπων, Σὺ ποὺ εἶσαι ἀναρχος καὶ αἰώνιος καὶ ἀναλλοίωτος καὶ ἀμετάβλητος, Σὺ ποὺ ἡ οὐσία σου καὶ τὸ μέγεθός σου καὶ ἡ ἀγαθότητά σου ἡ ἄπειρη, δὲν χωρεῖ στὸν μικρὸ καὶ περιορισμένο νοῦ μας, Σὺ ποὺ εἶσαι ἡ πλουσιώτατη πηγὴ καὶ ἡ ἀπερίγραπτη ἄβυσσος τῆς δύναμης καὶ τῆς

σοφίας, σ' εὐχαριστῶ καὶ σὲ δοξάζω πὸ εἶδες μὲ συμπάθεια καὶ ἀγάπη κι ἐμένα τὸ μικρὸ καὶ ἀδύνατο καὶ ἁμαρτωλό. Σ' εὐχαριστῶ πὸ μὲ λύτρωσες ἀπὸ σκέψεις καὶ πράξεις κακές, μοχθηρὲς καὶ μάταιες καὶ μὲ ἔσωσες ἀπὸ τὶς πολλὲς καὶ διάφορες παγίδες τοῦ διαβόλου, πὸ εἶναι ὁ ἄρχοντας τοῦ σκότους καὶ τῆς πλάνης. Σ' εὐχαριστῶ, Κύριε, καὶ σὲ δοξολογῶ γιατί ἔδειξες μὲ θαυμαστὸ τρόπο τὴν ἀγάπη σου σὲ μένα καὶ ἔγινες ὁ φιλανθρωπότατος τροφοδότης μου σὲ ὅλες τὶς περιπτώσεις, καὶ κυβερνήτης, καὶ φύλακας, καὶ προστάτης, καὶ καταφύγιο, καὶ σωτήρας, καὶ κηδεμόνας τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματός μου. Σ' εὐχαριστῶ, πού, παρ' ὅλη τὴν ἀπροσεξία καὶ τὴν ἀμέλειά μου, μὲ ἀρπάζεις καὶ μὲ γλιτώνεις ἀπὸ τὸ κακό, ὅπως ἡ μητέρα τὸ μικρὸ της παιδί. Σ' εὐχαριστῶ καὶ σὲ δοξολογῶ πὸ βάζεις μέσα μου θέληση μετανοίας γιὰ τὶς ἁμαρτίες μου καὶ μοῦ χαρίζεις μύριες εὐκαιρίες γιὰ νὰ ἐπιστρέφω σὲ Σένα. Σ' εὐχαριστῶ καὶ σὲ δοξολογῶ πὸ μὲ δυναμώνεις στὶς ὥρες τῆς ἀδυναμίας καὶ δὲν μ' ἀφήνεις νὰ πέσω, ἀλλὰ ἀπλώνεις τὸ παντοδύναμο χέρι Σου καὶ μὲ σηκώνεις καὶ μὲ φέρνεις κοντὰ Σου. Τί νὰ ἀνταποδώσω, Πανάγαθε Θεέ μου, γιὰ ὅλες τὶς εὐεργεσίες πὸ μοῦ ἔκανες καὶ ἔξακολουθεῖς νὰ μοῦ κάνεις; Ποιὲς εὐχαριστίες νὰ σοῦ πῶ; Γι' αὐτὸ σὰν τὸ γλυκόλαλο ἀηδόνι θὰ σὲ ὑμνῶ καὶ θὰ σὲ δοξολογῶ. Καὶ ὅλες τὶς ἡμέρες τῆς ζωῆς μου θὰ εὐλογῶ τὸ Ἅγιο Ὄνομά Σου, Δημιουργὲ καὶ Εὐεργέτη καὶ Προστάτη μου ἄγρυπνε, μολοντί δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ μιλῶ μαζί Σου στὶς προσευχές. Ἡ δική σου ὁμως ἀγάπη γιὰ μένα καὶ ἡ μακροθυμία Σου, μοῦ δίνει τὸ θάρρος νὰ σοῦ μιλῶ, νὰ σ' εὐχαριστῶ καὶ νὰ σὲ δοξολογῶ. Καὶ θὰ τὸ κάνω πάντοτε, γιατί μοῦ κάνει πολὺ καλό.

Μέγας Βασίλειος - Εὐχὴ β' τῆς Μεταλήψεως

Ἐέρω, Κύριε, πὸς κοινωνῶ τὸ ἄχραντο Σῶμα Σου καὶ τὸ τίμιο Αἷμα Σου χωρὶς νὰ εἶμαι ἄξιος. Ἀναγνωρίζω πὸς μὲ τρόπο ἔνοχο καὶ ἁμαρτωλὸ τρώγω καὶ πίνω, χωρὶς νὰ συνειδητοποιῶ ὅτι αὐτὰ πὸς κοινωνῶ εἶναι τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου. Ὅμως μὲ ἐμπιστοσύνη στὴν καλωσύνη Σου πλησιάζω σὲ Σένα, πὸ εἶπες: ὅποιος τρώγει τὴν σάρκα μου καὶ πίνει τὸ αἷμα μου μένει μέσα μου καὶ ἐγὼ μαζί του. Λυπήσου με, λοιπόν, Κύριε, καὶ μὴ μὲ τιμωρήσεις παραδειγματικά, τὸν ἁμαρτωλό, ἀλλὰ δεῖξε καὶ σὲ μένα τὴν ἀγάπη Σου. Καὶ ἄς συντελέσουν τοῦτα τὰ Ἅγια στὴ θεραπεία καὶ στὸν καθαρισμὸ καὶ τὸν φωτισμὸ καὶ τὴν προφύλαξη καὶ τὴ σωτηρία καὶ τὸν ἁγιασμὸ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματός μου. Γιὰ νὰ ἀπομακρυνθεῖ ἀπὸ μένα κάθε πονηρὴ σκέψη καὶ πράξη καὶ διαβολικὴ ἐνέργεια πὸς ξεκινᾷ ἀπὸ τὴν σκέψη μου καὶ πραγματοποιεῖται ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ σώματός μου. Γιὰ νὰ ἔχω θάρρος νὰ Σε ὁμολογῶ καὶ θερμὰ νὰ Σε ἀγαπῶ. Γιὰ νὰ τηρῶ τὶς ἐντολές Σου. Γιὰ νὰ φωτιστῶ ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Γιὰ νὰ ἔχω ἐφόδιο γιὰ τὴν αἰώνια ζωὴ καὶ νὰ κάνω καλόδεχτη ἀπολογία στὸ φοβερὸ καὶ οὐράνιο δικαστήριό Σου, Κύριε, ἄς μὴν ἁμαρτήσω κοινωνώντας ἀνάξια καὶ ἄς μὴν κατακριθῶ.

Μέγας Βασίλειος - Ἐπίκλησις τοῦ Θεοῦ

Θεέ μου καὶ Κύριε τοῦ κόσμου, Σὺ ὁ ἀγαθότατος πατέρας τῶν ἀνθρώπων, Σὺ πὸς εἶσαι ἄναρχος καὶ αἰώνιος καὶ ἀναλλοίωτος καὶ ἀμετάβλητος, Σὺ πὸς ἡ οὐσία σου καὶ τὸ μέγεθός σου καὶ ἡ ἀγαθότητά σου ἡ ἄπειρη, δὲν χωρεῖ στὸν μικρὸ καὶ περιορισμένον νοῦ μας, Σὺ πὸς εἶσαι ἡ πλουσιώτατη πηγὴ καὶ ἡ ἀπερίγραπτη ἄβυσσος τῆς δύναμης καὶ τῆς σοφίας, σ' εὐχαριστῶ καὶ σὲ δοξάζω πὸς εἶδες μὲ συμπάθεια καὶ ἀγάπη κι ἐμένα τὸ μικρὸ καὶ ἀδύνατο καὶ ἁμαρτωλό.

Σ' εὐχαριστῶ πὸς μὲ λύτρωσες ἀπὸ σκέψεις καὶ πράξεις κακές, μοχθηρὲς καὶ μάταιες καὶ μὲ ἔσωσες ἀπὸ τὶς πολλὲς καὶ διάφορες παγίδες τοῦ διαβόλου, πὸς εἶναι ὁ ἄρχοντας τοῦ σκότους καὶ τῆς πλάνης. Σ' εὐχαριστῶ, Κύριε, καὶ σὲ δοξολογῶ γιατί ἔδειξες μὲ θαυμαστὸ τρόπο τὴν ἀγάπη σου σὲ μένα καὶ ἔγινες ὁ φιλανθρωπότατος τροφοδότης μου σὲ ὅλες τὶς περιπτώσεις, καὶ κυβερνήτης, καὶ φύλακας, καὶ προστάτης, καὶ καταφύγιο, καὶ σωτήρας, καὶ κηδεμόνας τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματός μου. Σ' εὐχαριστῶ, πού, παρ' ὅλη τὴν ἀπροσεξία καὶ τὴν ἀμέλειά μου, μὲ ἀρπάζεις καὶ μὲ γλιτώνεις ἀπὸ τὸ κακό, ὅπως ἡ μητέρα τὸ μικρὸ της παιδί. Σ' εὐχαριστῶ καὶ σὲ δοξολογῶ πὸς βάζεις μέσα μου

θέληση μετανοίας για τις αμαρτίες μου και μου χαρίζεις μύριες ευκαιρίες για να επιστρέψω σε Σένα. Σ' εύχαριστώ και σε δοξολογώ που με δυναμώνεις στις ώρες της αδυναμίας και δεν μ' αφήνεις να πέσω, αλλά απλώνεις το παντοδύναμο χέρι Σου και με σηκώνεις και με φέρνεις κοντά Σου. Τί να ανταποδώσω, Πανάγαθε Θεέ μου, για όλες τις ευεργεσίες που μου έκανες και εξακολουθείς να μου κάνεις; Ποιές εύχαριστίες να σου πώ; Γι' αυτό σαν το γλυκόλαλο αηδόνι θα σε ύμνω και θα σε δοξολογώ.

Και όλες τις ημέρες της ζωής μου θα εύλογώ το Άγιο Όνομά Σου, Δημιουργέ και Ευεργέτη και Προστάτη μου άγρυπνε, μολοντί δεν είμαι άξιος να μιλώ μαζί Σου στις προσευχές. Η δική σου όμως αγάπη για μένα και η μακροθυμία Σου, μου δίνει το θάρρος να σου μιλώ, να σ' εύχαριστώ και να σε δοξολογώ. Και θα το κάνω πάντοτε, διότι μου κάνει πολύ καλό.

Όσιος Παΐσιος ο Μέγας

Όσιος Παΐσιος ο Μέγας - Στήριξέ με, Κύριε...

Κύριε Ίησοῦ Χριστέ, Θεέ μου, δῶσ' μου τὴ σημερινὴ μέρα ἀγαθὴ, ἀναμαρτήτη καὶ καθαρὴ. Κύριε, μὴ μ' ἐγκαταλείπης. Μὴ φεύγεις μακριά μου. Ἀπλώσε τὸ χέρι Σου καὶ βοήθησέ με. Κύριε, στήριξέ με καὶ φύτεψε στὴν καρδιά μου τὴν ἀγάπη καὶ τὸ μεγάλο σεβασμὸ γιὰ Σένα. Κύριε, δίδαξέ με νὰ ζῶ κατὰ τὸ Ἅγιο θέλημά Σου. Κἄμε, Κύριε, νὰ συναισθάνομαι τὶς ἀμαρτίες μου καὶ νὰ λυπᾶμαι γι' αὐτές. Ἐλευθέρωσέ με ἀπὸ κάθε ψυχικὸ καὶ σωματικὸ πειρασμὸ. Διῶξε ἀπ' τὸ νοῦ μου κάθε βρώμικο, αἰσχρὸ καὶ ἀνυπότακτο λογισμὸ. Κύριε, βοήθησέ με νὰ βγάλω ἀπὸ μέσα μου τὴν ἀμέλεια, τὴν λύπη, τὴν λησμοσύνη, τὴν ἀναισθησία, τὴν πόρωση. Κύριε, πού εἶσαι σπλαγχνικός, ἐλέησέ με καὶ συγχώρησε ὅλες τὶς ἀνομίες μου. Καὶ κἄμε νὰ ζῶ μὲ ἡσυχία, μὲ μετάνοια, μὲ ἐξομολόγησι καὶ μὲ πιστὴ καθαρὴ. Ἀμήν.

Όσιος Ἐφραίμ ὁ Σύρος

Όσιος Ἐφραίμ ὁ Σύρος - Προσευχὴ πρὸς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν

Ὁ ἀναμάρτητος Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, πού ἐκούσια ὑπέμεινες τὸν σταυρικὸ θάνατο γιὰ τὴ σωτηρία μας, γιὰ νὰ σώσεις τὸ γένος μας, πού εἶχε φυλακισθεῖ στὰ κατώτατά της γῆς, Σὺ πού με τὸ θάνατό Σου ἐπήγασες ζωὴ στὸν κόσμον, καὶ νέκρωσες τὸν θάνατο καὶ σαν σκηνὴ ξέσκισης καὶ κατέστρεψες τὸ δεσμωτήριον τοῦ Ἄδου, ἡ βροχὴ τῆς ἀφθαρσίας, ὁ ἀτίμητος μαργαρίτης τῆς θείας ἀστραπῆς, τὸ ζωηφόρον σταφύλι πού ἀποστάζει τὸ γλυκασμὸ τῆς παγκόσμιας σωτηρίας, τὸ ἀληθινὸ καὶ ἀνέσπερο φῶς, ὁ Λόγος, ἡ σοφία καὶ ἡ δύναμη τοῦ Θεοῦ Πατέρα, ἡ λάμψη τῆς δόξας τοῦ Θεοῦ, ἀκατάληπτε καὶ ἀνεξερεύνητε Χριστέ, ὁ μόνος εὐσπλαγχνος καὶ συμπαθὴς, δεῖξε καὶ σὲ μένα τὸν ἀμαρτωλὸ τὴν πολλὴν Σου ἀγαθότητα, καὶ ἀκούοντας τὶς παρακλήσεις μου, δώρησέ μου ὅλα ὅσα σου ζητῶ. Μὴ με ἀποδοκιμάσεις τὸν ἀδιόρθωτο. Μὴ με ἀπορρίψεις τὸν ράθυμον καὶ ἀνυπόμονον. Μὴν πείς σὲ μένα τὸν ἄθλιο στὴ Δευτέρα Παρουσία Σου: «Τί ὑπέμεινες γιὰ μένα;» γιὰτὶ δὲν ὑπέφερα ποτὲ ἔστω καὶ λίγο... Λυπήσου, Κύριε, λυπήσου, εὐσπλαγχνε, λυπήσου, φιλόανθρωπε, λυπήσου, μόνε ἀγαθέ, καὶ μὴ με κρίνεις ἀνάξιό της ἀγάπης Σου. Μὴ με ἐλέγξεις ὀργισμένος καὶ μὴ θυμηθεῖς τὶς παλιὰς καὶ τὶς πρόσφατες ἀνομίες μου. Σὲ Σένα τὸν Κύριον καὶ Θεὸν εἶναι ἡ δικαιοσύνη καὶ σὲ μένα ἡ ντροπὴ... Σπλαγγνίσου με καὶ ἐλέησέ με μόνον γιὰ τὴν ἀγαθότητά Σου. Στήριξε τὴν ψυχὴ μου Σὺ πού ἀνορθώνεις τοὺς πεσμένους. Δές, οἱ ἀμαρτίες μου εἶναι μεγάλες καὶ πολλές, καὶ ἡ προσευχή μου εἶναι ἀδύνατη, καὶ ἡ σκληρότητα τῆς καρδιάς μου ξήρανε τὰ δάκρυα τῆς μετάνοιας... Βοήθησέ με, Κύριε, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ σῶσέ με τὸν ἀσεβῆ χάρις στὴν εὐσπλαγχνία Σου. Μὲ τὶς πρεσβεῖες τῆς Κυρίας Θεοτόκου καὶ ὄλων τῶν Ἁγίων...

Ἀμήν.

Ἵσος Ἐφραὶμ ὁ Σῦρος - Προσευχὴ πρὸ τοῦ ὕπνου

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μας, σὺ ποὺ ἀνέδειξες τὴν ἀγίαν σου Μητέρα τιμιωτέρα ὅλων τῶν ἀγγελικῶν δυνάμεων, Σὺ Πανάγαθε, μὲ τὶς πρεσβείες τῆς καὶ ὅλων σου τῶν ἀγίων, συγχώρησέ μου τὸν ἀνάξιο δοῦλο σου σ' ὅτι ἀμάρτησα σήμερα σὰν ἄνθρωπος, τὰ θεληματικὰ καὶ τὰ ἀθέλητα σφάλματά μου, αὐτὰ ποὺ ἤξερα πὼς εἶναι ἀμαρτία κι αὐτὰ ποὺ δὲν ἤξερα, αὐτὰ ποὺ ἔκανα ἀπὸ συναρπαγὴ καὶ ἀπροσεξία καὶ ἀμέλεια, εἴτε ὀρκίστηκα στὸ ἅγιο Ὄνομά σου, εἴτε δὲ τήρησα τὸν ὄρκο μου, εἴτε βλασφήμησα μέσα μου, ἢ ἔκλεψα, ἢ εἶπα ψέματα, ἢ κάτι μου ζήτησε ἕνας φίλος μου καὶ ἐγὼ δὲν τὸν πρόσεξα, ἢ ἔθλιψα καὶ πίκρανα κάποιον ἀδελφό, ἢ ὅταν στεκόμουν νὰ προσευχηθῶ καὶ νὰ ψάλω ὁ νοῦς μου γύριζε σὲ πονηρὰ καὶ βιωτικά, ἢ παρὰ τὸ πρέπον ἀπόλαυσα, ἢ μίλησα ἀπρόσεκτα, ἢ γέλασα χωρὶς φρόνηση, ἢ κενοδόξησα, ἢ περηφανεύτηκα, ἢ εἶδα μάταιη ὁμορφιά καὶ τράβηξε τὸ νοῦ μου, ἢ ἐφλυάρησα, ἢ περιεργάστηκα μὲ διάθεση κατακρίσεως τὸ ἐλάττωμα τοῦ ἀδελφοῦ μου καὶ τὸν κατέκρινα, παραβλέποντας τὰ δικὰ μου ἀναρίθμητα σφάλματα, εἴτε ἀμέλησα τὴν προσευχή μου, εἴτε ἄλλο πονηρὸ σκέφθηκα. Ὅλα αὐτὰ καὶ ἄλλα ποὺ ἔκανα καὶ δὲν θυμᾶμαι συγχώρησέ τα, Χριστέ μου, καὶ ἐλέησέ με, γιατί εἶσαι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, ὥστε νὰ κοιμηθῶ εἰρηνικὰ καὶ νὰ σὲ δοξάζω, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ μου, μαζί μὲ τὸν Πατέρα καὶ τὸ πανάγιο καὶ ἀγαθὸ καὶ ζωοποιό σου Πνεῦμα καὶ τώρα καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀπὸ τὸ «Ἀγιοπατερικὸ Προσευχητάρι», Ἐκδόσεις Ζύμη

Ἵσος Ἰσαὰκ ὁ Σῦρος

Ἵσος Ἰσαὰκ ὁ Σῦρος - Προσευχὴ τῶν δακρῶν

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅστις ἔκλαυσας ἐπὶ Λαζάρῳ, καὶ ἔχυσας δάκρυα λύπης καὶ συμπαθείας ἐπάνω εἰς αὐτόν, δέξαι τὰ τῆς πικρίας μου δάκρυα·
ιάτρευσον διὰ τῶν ἀγίων σου παθημάτων τὰ πάθη μου· θεράπευσον διὰ τῶν πληγῶν σου τὰς ψυχικὰς μου πληγὰς· διὰ τοῦ τιμίου σου αἵματος καθάρισόν μου τὸ αἷμα, καὶ ἔνωσον τὴν εὐωδίαν τοῦ ζωοποιοῦ σου σώματος τῷ σώματί μου· ἢ χολή, τὴν ὁποῖαν παρὰ τῶν ἐχθρῶν ἐποτίσθης, ἃς γλυκάνῃ τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τὴν πικρίαν, τὴν ὁποῖαν ὁ ἀντίδικός μου διάβολος μ' ἐπότισε· τὸ πανάγιόν σου σῶμα, τὸ ὁποῖον ἐτανύσθη ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, ἃς ἀναπτερώσῃ πρὸς σὲ τὸν νοῦν μου, ὅστις ἐσύρθη κάτω ὑπὸ τῶν δαιμόνων· ἢ παναγία σου κεφαλή, τὴν ὁποῖαν ἔκλινας ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, ἃς ὑψώσῃ τὴν κεφαλὴν μου, τὴν πειϋβρισθεῖσαν ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων δαιμόνων· αἱ παναγίαι σου χεῖρες, αἱ καθηλωθεῖσαι ὑπὸ τῶν παρανόμων ἐν τῷ σταυρῳ, ἃς μὲ ἀναβιβάσωσι πρὸς σὲ ἐκ τοῦ χάσματος τῆς ἀπωλείας, καθὼς

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Σὺ ποὺ ἔκλαψες γιὰ τὸ φίλο Σου Λάζαρο καὶ τὰ μάτια Σου ἔσταξαν δάκρυα λύπης καὶ συμπάθειας, δέξου τὰ δάκρυα τῆς πικρίας μου. Μὲ τὰ πάθη Σου θεράπευσε τὰ πάθη μου. Μὲ τὰ τραύματά Σου γιάτρεψε τὰ τραύματά μου. Μὲ τὸ Ἅγιο αἷμα Σου ἄγνισε τὸ αἷμα μου καὶ ἢ εὐωδία τοῦ ζωοποιοῦ Σου σώματος ἃς μοσχομυρίσει καὶ τὸ δικό μου σῶμα. Ἡ χολή, ποὺ Σὲ πότισαν, ἃς γλυκάνει τὴν ψυχὴν μου ἀπ' τὴν πικρίαν, ποὺ μὲ πότισε ὁ ἀντίδικός μου. Τὸ σῶμα Σου, ποὺ τὸ τάνυσαν πάνω στὸ Σταυρό, ἃς ἀνεβάσει σὲ Σένα τὸ νοῦ μου, ποὺ τὸν τράβηξαν κάτω οἱ δαίμονες. Τὸ κεφάλι Σου, ποὺ ἔγειρε πάνω στὸ Σταυρό, ἃς ὑψώσῃ τὸ δικό μου κεφάλι, ποὺ τὸ ταπείνωσε ὁ ἐχθρός μου. Τὰ Πανάγια χεῖρα Σου, ποὺ καρφώθηκαν ἀπὸ τοὺς ἀπίστους στὸ Σταυρό, ἃς μὲ τραβήξουν ἀπ' τὸν γκρεμὸ τοῦ χαμοῦ, ὅπως ὑποσχέθηκε τὸ Πανάγιόν Σου στόμα. Τὸ πρόσωπό Σου, ποὺ δέχθηκε χτυπήματα καὶ φτυσίματα ἀπὸ τοὺς καταραμένους, ἃς ὁμορφῆναι τὸ

ὑπεσχέθη τὸ πανάγιον σου στόμα· τὸ πρόσωπόν σου, τὸ δεξιόμενον ραπίσματα καὶ ἔμπτύσματα ὑπὸ τῶν καταράτων Ἰουδαίων, ἃς μοῦ λαμπρύνη τὸ πρόσωπον, τὸ ὁποῖον ἐμολύνθη ἀπὸ τὰς ἀμαρτίας· ἡ ψυχὴ σου, τὴν ὁποίαν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ὑπάρχον, παρέδωκας εἰς τὸν πατέρα σου, ἃς με ὁδηγήσῃ πρὸς σὲ διὰ τῆς χάριτός σου.

Δὲν ἔχω καρδίαν θλιβομένην πρὸς ἀναζήτησίν σου, δὲν ἔχω μετάνοιαν, δὲν ἔχω κατάνυξη, οὐδὲ δάκρυα, τὰ ὁποῖα ἐπαναφέρουσι τὰ τέκνα εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν πατρίδα. Δὲν ἔχω, δέσποτα, δάκρυον παρακλητικόν· ἐσκοτίσθη ὁ νοῦς μου ἀπὸ τὴν ματαιότητα τοῦ κόσμου, καὶ δὲν δύναται ν' ἀτενίσῃ πρὸς σὲ μετὰ πόνου· ἐψυχράνθη ἡ καρδιά μου ἀπὸ τὸ πλήθος τῶν πειρασμῶν, καὶ δὲν δύναται νὰ θερμανθῇ διὰ τῶν δακρῶν τῆς πρὸς σὲ ἀγάπης.

Ἀλλὰ σύ, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μου, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, δώρησάι μοι τελείαν μετάνοιαν καὶ καρδίαν ἐπίπουρον, ἵνα ὀλοψύχως ἐξέλθω εἰς ἀναζήτησίν σου· διότι ἄνευ σοῦ θέλω ἀποξενωθῆ ἀπὸ παντὸς ἀγαθοῦ. Χάρισάι μοι λοιπόν, ὦ ἀγαθέ, τὴν χάριν σου· ὁ πατήρ, ὅστις σ' ἐγέννησεν ἐκ τῶν κόλπων αὐτοῦ ἀχρόνως καὶ ἀϊδίως, ἃς ἀνανεώσῃ εἰς ἐμὲ τὰς μορφὰς τῆς εἰκόνας σου· σ' ἐγκατέλιπον, μὴ μ' ἐγκαταλείπῃς· ἔχωρίσθην ἀπὸ σοῦ, ἐξελθε εἰς ἀναζήτησίν μου, καὶ εὐρῶν εἰσάγαγέ με εἰς τὰς νομάς σου, καὶ συναρίθμησόν με μετὰ τῶν προβάτων τῆς ἐκλεκτῆς σου ποιμνῆς, καὶ διάθρεψόν με μετ' αὐτῶν ἐκ τῆς χλόης τῶν θείων σου μυστηρίων, τῶν ὁποίων ὑπάρχει κατοικητήριον ἢ καθαρὰ καρδιά, εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφαίνεται ἡ ἔλλαμψις τῶν ἀποκαλύψεών σου, ἡ ὁποία ἔλλαμψις εἶναι παρηγορία καὶ ἀναψυχή τῶν κοπιώντων διὰ σὲ ἐν θλίψεσι καὶ διαφόροις μάστιξι· τῆς ὁποίας ἐλλάμψεως εἶθε ν' ἀξιωθῶμεν καὶ ἡμεῖς διὰ τῆς χάριτος καὶ φιλανθρωπίας σου, τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

πρόσωπό μου, ποὺ τὸ ἀσχήμιναν οἱ ἀνομίες μου. Ἡ ψυχὴ Σου, ποὺ ἀπ' τὸ Σταυρὸ τὴν παρέδωσες στὸν Πατέρα Σου, ἃς με ὁδηγήσῃ στὴ Χάρη Σου.

Δὲν ἔχω καρδιά ἔμπονη γιὰ ἀναζήτησίν σου. Δὲν ἔχω μετάνοια, οὔτε κατάνυξη, πράγματα ποὺ φέρνουν τὰ παιδιὰ στὴν κληρονομία τους. Δὲν ἔχω, Κύριε, δάκρυ ἱκετευτικό. Σκοτίστηκε ὁ νοῦς μου μετὰ βιοτικά καὶ ὑλικά, καὶ δὲν ἔχει τὴ δύναμη νὰ σὲ δεῖ με πόνου καὶ συμπάθεια. Πάγωσε ἡ καρδιά μου ἀπ' τὸ πλήθος τῶν πειρασμῶν καὶ δὲν μπορεῖ νὰ ζεσταθεῖ μετὰ τὰ δάκρυα τῆς ἀγάπης γιὰ Σένα.

Ἀλλὰ σύ, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μου, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, δώρησέ μου ὀλοκληρωμένη μετάνοια καὶ καρδιά ἔμπονη γιὰ νὰ βγῶ καὶ νὰ Σ' ἀναζητήσω μ' ὅλη μου τὴν ψυχὴ, γιατί, χωρὶς Ἐσένα, εἶμαι ξένος κάθε καλοῦ. Χάρισέ μου, λοιπόν, Ἀγαθέ, τὴν Χάρη Σου. Ὁ Πατέρας Σου... ἃς ξανακαινουργώσῃ μέσα μου τὴν Εἰκόνα Σου. Σὲ ἐγκατέλειπα - μὴ μ' ἐγκαταλείψῃς. Μακρύνθηκα ἀπὸ Σένα - βγὲς νὰ μ' ἀναζητήσῃς, νὰ με βρεῖς καὶ νὰ με ξαναβάλῃς στὸ κοπάδι τῶν λογικῶν Σου προβάτων, καὶ νὰ με θρέψῃς, μαζί μ' αὐτά, μετὰ τὴ χλόη τῶν Θείων Σου μυστηρίων, τῶν ὁποίων τόπος εἶναι ἡ καθαρὴ καρδιά, στὴν ὁποία παρουσιάζεται καὶ ἡ ἔλλαμψη τῶν ἀποκαλύψεών Σου, ποὺ εἶναι παρηγορία καὶ ἀναψυχή γι' αὐτοὺς ποὺ κοπίασαν γιὰ Σένα μεθ' ἡλίψεως καὶ ποικίλα βάσανα. Μακάρι ν' ἀξιωθοῦμε κι ἐμεῖς νὰ δοῦμε αὐτὴ τὴν ἔλλαμψη, μετὰ τὴ Χάρη καὶ τὴ φιλανθρωπία Σου, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, τώρα καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁσιος Μακάριος ὁ Αἰγύπτιος

Όσιος Μακάριος ὁ Αἰγύπτιος - Ἰκεσία ἀμαρτωλοῦ

Θεέ μου, λυπήσου με τὸν ἀμαρτωλό, ποὺ δὲν ἔκανα κανένα καλὸ μπροστά Σου. Γλύτωσέ με ἀπὸ τὸν πονηρὸ καὶ ἀξίωσέ με ἀκατάκριτα ν' ἀνοίγω τὸ ἀνάξιο στόμα μου καὶ ν' ἀνυμῶ τὸ Πανάγιο ὄνομά Σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Συγχώρησέ μου, Κύριε, κάθε τῆς καρδιάς μου ἄτοπη ἐπιθυμία, σὺ ποὺ ξέρεις καλὰ τὶς καρδιές τῶν ἀνθρώπων. Συγχώρησέ με ποὺ ἔρχομαι ἀνάξια κοντά Σου, γιατί σε πόθησα καὶ σε ποθῶ. Συγχώρησέ με τὸν ἀμαρτωλό, τὸν πονηρό, τὸν ψεύτη, τὸν ἀνυπόμονο, τὸν λιγόψυχο, τὸν ἀμελεῖ στις θεῖες ἐντολές Σου, ἐμένα ποὺ ἀμάρτησα στὴ γῆ καὶ στὴ θάλασσα καὶ σε κάθε τόπο. Μπροστά στὰ ἀλάθητα μάτια Σου δὲν ἔπαψα νὰ ἐργάζομαι τὸ πονηρὸ, διότι ὁ πονηρὸς δὲν ἔπαψε νὰ με μπλέκει στὰ δίχτυά του με γαστριμαργίες καὶ ἡδονές καὶ πονηρές ἐπιθυμίες, με δόλους καὶ κενοδοξίες καὶ βλασφημίες. Ἀλλὰ σύ, Κύριε, ποὺ εἶσαι ὁ μόνος ἐλεήμων καὶ πανάγαθος, βοήθησέ με καὶ σώσε με ὅπως ἔσωσες τὸν ἄσωτο, τὸν τελώνη, τὴν πόρνη καὶ τὸν ληστή. Ναί, φιλόνηρωπε Δέσποτα, μὴ με ἀποστραφεῖς τὸν ἀμαρτωλό καὶ ἀχρεῖο, με τὶς πρεσβεῖες τῆς Παναγίας Δέσποινας, καὶ ὅλων τῶν ἁγίων, διότι εἶσαι εὐλογητὸς στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Όσιος Ἀνδρέας ὁ διὰ Χριστὸν σαλός

Όσιος Ἀνδρέας ὁ διὰ Χριστὸν σαλός - Προσευχὴ διὰ τοὺς ἀστέγους

Πάτερ, Υἱὲ καὶ ἅγιο Πνεῦμα, ὁμόθρονη Τριάς, ὁμοούσιε καὶ ἀχώριστε. Σὲ παρακαλοῦμε ἐμεῖς οἱ φτωχοί, οἱ ξένοι, οἱ γυμνοὶ καὶ ταλαίπωροι, ποὺ γιὰ τὴν ἀγάπη Σου δὲν ἔχουμε σ' αὐτὴ τὴ ζωὴ «ποὺ τὴν κεφαλὴν κλίνει» κάμπουμε τὰ γόνατα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, τῆς καρδιάς καὶ τοῦ πνεύματος, καὶ δεόμεθα καὶ σε παρακαλοῦμε καὶ σε ἱκετεύουμε ὑψιστε Θεέ, τὸ μέγα ὄνομα Σαβαώθ. «Κλῖνον τὸ οὖς σου» ἀγαθὲ καὶ ἅγιε Δέσποτα, πλαστουργέ, ποιητά, παντοκράτορ, καὶ δέξου με εὐμένεια τὴν ἱκετήρια προσευχὴ καὶ ταπεινὴ δέησή μας καὶ καταξίωσέ μας ν' ἁγιασθοῦμε με τὴ δύναμή Σου καὶ τ' ὄνομά Σου οἰκτίρμον, ἐλεῆμον, μακρόθυμε καὶ πολυέλεε Κύριε. Δεῖξε συμπάθεια στὰ παραπτώματα ποὺ κάναμε εἴτε με λόγο, εἴτε με ἔργο, εἴτε με τὴ διάνοια. Σὲ παρακαλοῦμε εὐσπλαγχνε, μὴ μᾶς καταισχύνεις καὶ μὴ μᾶς ἀπορρίψεις ἀπὸ τὸ πρόσωπό Σου ἐσύ, ποὺ ἀπ' τὴν ὑπερβολικὴ Σου ἀγάπη κάμπτεσαι στὶς προσευχὲς ὅσων σε ἀγαποῦν.

Όσιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός

Όσιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός - Δοξολογικὲς εὐχαριστίες

Μᾶς ἔδειξες, Κύριε, τῆ μεγάλη καὶ δυνατὴ ἀγάπη σου, παραδίνοντας στο θάνατο τὸν Υἱό σου, γιὰ τῆ σωτηρία μας. Γι' αὐτό, εὐχαριστοῦντες, κραυγάζομε: δόξα στὴ δύναμη τῆς ἀγάπης σου, Κύριε!

Σὲ Σένα στέλνω τὴ σκέψη μου τὴν ὥρα τοῦ ὄρθρου, τὸν Δημιουργὸ τοῦ παντός, τὴν εἰρήνη, ποὺ ξεπερνᾶ κάθε νοῦ, γιατί εἶναι φῶς τὰ προστάγματά σου, καὶ σε παρακαλῶ σ' αὐτὰ νὰ μ' ὀδηγήσεις.

Ὁ Χριστὸς εἶναι ἡ δύναμη, ὁ Θεὸς κι ὁ Κύριός μου, ψάλλει ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, ἀπὸ καθαρῆ διάνοια, ἔχοντας γιορτὴ Κυρίου.

Στο φλογισμένο καμίνι οἱ τρεῖς Παῖδες ἄστραφταν με τὴν ὁμορφιὰ τῆς εὐσεβείας περισσότερο ἀπὸ τὸ χρυσάφι, ποὺ καθαρίζεται στο χωνευτήρι, καὶ ἔλεγαν. Εὐλογοεῖτε ὅλα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σὺ που φώτισες μὲ τὴν ἔλλαμψη τῆς παρουσίας σου Χριστὲ καὶ χαροποίησες μὲ τὸν Σταυρό σου τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, φώτισε μὲ τὸ φῶς τῆς θεογνωσίας σου τὶς καρδιές μας, ποὺ ὀρθόδοξα σ' ἀνυμνοῦν.

Εἶναι ἀδύνατο στους ἀνθρώπους νὰ δουν τὸν Θεό, ποὺ δὲν τολμοῦν νὰ τὸν κοιτάξουν τῶν ἀγγέλων τὰ τάγματα. Μὲ σένα ὅμως, Πάναγνε, φάνηκε στους θνητοὺς ἀνθρώπους Λόγος μὲ σάρκα ἀνθρωπίνη. Αὐτὸν δοξολογοῦντες, μαζί μὲ τὶς οὐράνιες στρατιές, σὲ μακαρίζομε, Παναγία Θεοτόκε.

῾Οσιος Συμεῶν ὁ Νέος Θεολόγος

῾Οσιος Συμεῶν ὁ Νέος Θεολόγος - Μεῖνε Κύριε μαζί μου

Μεῖνε, Κύριε, καὶ μὴ μ' ἀφήσεις μόνο.
Θέλω, ὅταν ἔρθουν οἱ ἐχθροί μου,
ποὺ ζητοῦν νὰ καταπιοῦν τὴν ψυχὴ μου,
νὰ σὲ βροῦν μέσα μου, καὶ νὰ φύγουν γιὰ πάντα,
γιὰ νὰ μὴ μπορέσουν ξανά νὰ μὲ βλάψουν βλέποντάς σε
τὸν ἰσχυρότερο πάντων νὰ κάθεται στὸν οἶκο τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς.
Ναί, Δέσποτα, ὅπως μὲ θυμήθηκες ὅταν ζοῦσα στὸν κόσμο
καὶ χωρὶς νὰ τὸ καταλάβω μὲ διάλεξες ἐσύ,
μὲ χώρισες ἀπ' τὸν κόσμο καὶ μ' ἔκανες κοινωνὸ τῆς θείας σου δόξης,
ἔτσι καὶ τώρα φύλαξέ με πάντοτε σταθερὸ
κι ἀμετακίνητο στὴν ἐνοίκησή σου ἐντός μου.
Βλέποντάς σε ἀδιάκοπα ἐγὼ ὁ νεκρὸς θ' ἀνασταίνομαι καὶ θὰ ζῶ,
ἔχοντάς σε ἐγὼ ὁ φτωχὸς θὰ πλουτίζω διαρκῶς
καὶ θὰ γίνω πλουσιότερος ἀπ' ὅλους τοὺς βασιλιάδες.
καὶ θὰ σὲ τρώγω καὶ θὰ σὲ πίνω καὶ θὰ σὲ ντύνομαι κάθε ὥρα,
ὥστε νὰ ζῶ καὶ τώρα καὶ πάντα ἐντροφώντας σὲ ἀνεκλάλητα ἀγαθά.
Γιατὶ ἐσύ εἶσαι κάθε ἀγαθὸ καὶ κάθε δόξα καὶ κάθε τρυφή
καὶ σὲ σένα πρέπει ἡ δόξα στὴν Ἁγία καὶ Ὁμοούσιο καὶ Ζωοποιὸ Τριάδα,
ποὺ ὅλοι οἱ πιστοὶ τὴ σέβονται καὶ τὴ γνωρίζουν,
τὴν προσκυνοῦν καὶ τὴ λατρεύουν στὰ πρόσωπα
τοῦ Πατέρα καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος
τώρα καὶ πάντα καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

῾Οσιος Συμεῶν ὁ Νέος Θεολόγος - Σ' εὐχαριστῶ Κύριε

Σ' εὐχαριστῶ, ποὺ ἔγινες ἓνα πνεῦμα μαζί μου
ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως κι ἀναλλοιώτως,
Θεὲ τοῦ παντός, κι' ἔγινες γιὰ χάρη μου τὰ πάντα σὲ ὅλα:
Τροφή ἀνεκλάλητη ποὺ ποτὲ δὲν τελειώνει,
ποὺ ξεχύνεται ἀκατάπαυστα ἀπὸ τῆς ψυχῆς μου τὰ χεῖλη
καὶ πλοῦσια ἀναβλύζει ἀπ' τὴν πηγὴ τῆς καρδιάς μου.
Ἐνδυμα, ποὺ ἀστράφτει καὶ καταφλέγει τοὺς δαίμονες.
κάθαρση, ποὺ μὲ πλένεις μὲ τ' ἄφθαρτα κι' ἅγια δάκρυα
ποὺ ἡ παρουσία σου χαρίζει σ' ὅσους ἐπισκεφθεῖς.
Σ' εὐχαριστῶ, γιατί γιὰ χάρη μου ἔγινες ἀνέσπερο φῶς
καὶ ἥλιος ἀβασίλευτος, ποὺ δὲν ἔχεις ποὺ νὰ κρυφτεῖς,
ἀφοῦ γεμίζεις μὲ τὴ δόξα σου τὰ σύμπαντα.
Ποτὲ δὲν κρύφτηκες ἀπὸ κανένα ἀλλ' ἐμεῖς κρυβόμαστε
πάντοτε ἀπὸ σένα, μὴ θέλοντας νὰρθοῦμε κοντά σου.
Μὰ ποῦ νὰ κρυφτεῖς ἀφοῦ πουθενὰ δὲν ὑπάρχει τόπος
γιὰ τὴν κατάπαυσή σου;

Καὶ γιατί νὰ κρυφτεῖς ἐσὺ ποὺ δὲν ἀποστρέφῃσαι κανέναν
οὔτε κανέναν ντρέπεσαι;
Καὶ τώρα, σὲ ἱκετεύω, Δέσποτά μου,
ἔλα νὰ στήσεις τὴ σκηνή σου στὴν καρδιά μου,
νὰ κατοικήσεις καὶ νὰ μείνεις ἐντός μου
ἀχώριστος κι ἐνωμένος μέχρι τέλους μὲ μένα τὸν δοῦλο σου,
ἀγαθέ, γιὰ νὰ βρεθῶ κι ἐγὼ στὴν ἔξοδό μου κι ἔπειτα ἀπ' αὐτὴν
στοὺς αἰῶνες κοντά σου Ἀγαπημένε, καὶ νὰ βασιλέψω μαζί σου
Θεὲ τοῦ παντός!

Ἅγιος Συμεὼν ὁ Νέος Θεολόγος - διὰ τὴν εὑρεσιν ἀπαθοῦς πνευματικοῦ

«Κύριε, ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν, ὁ κατελθὼν διὰ τοῦτο ἐπὶ τῆς γῆς, ἵνα τοὺς κειμένους καὶ τεθνατωμένους ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας ἐξαναστήσῃ καὶ Σὲ κατιδεῖν αὐτούς, τὸ Φῶς τὸ ἀληθινόν, ὡς ἰδεῖν ἀνθρώπῳ δυνατόν, καταξιώσης, πέμψον μοι ἄνθρωπον γινώσκοντά Σε, ἵνα ὡς Σοι δουλεύσας αὐτῷ καὶ πάσῃ δυνάμει μου ὑποταγῆς καὶ τὸ Σὸν ἐν τῷ ἐκείνου θελήματι ποιήσας θέλημα, εὐαρεστήσω Σοι τῷ μόνῳ Θεῷ καὶ καταξιωθῶ Σου κάγῳ τῆς Βασιλείας Σου ὁ ἁμαρτωλός».

***Σχόλια:** Δὲν πρέπει νὰ παραβλέπει κανεὶς ὅτι τέτοιοι ἀπαθεῖς γέροντες εἶναι λίγοι στὶς ἡμέρες μας, ἀλλὰ ὅπως γιὰ νὰ βροῦμε ἄριστο γιατρὸ γιὰ τὸ σῶμα μας δὲν δειλιάζουμε νὰ κάνουμε παραδείγματος χάριν ἑκατὸ καὶ πεντακόσια χιλιόμετρα, ὁμοίως δὲν θὰ δειλιάσουμε (καὶ οὔτε πρόκειται νὰ ἔχουμε δικαιολογία στὴν Κρίση) ἂν πρόκειται νὰ διασχίσουμε βουνὰ καὶ λαγκάδια γιὰ νὰ βροῦμε τὸν ἐν Χριστῷ ὁδηγὸ μας. Καὶ ὅπως δὲν διστάζουμε μέχρι καὶ τόπο διαμονῆς νὰ ἀλλάξουμε λόγω π.χ. κλίματος, ἔτσι δὲν θὰ διστάσουμε νὰ ἀλλάξουμε καὶ τόπο διαμονῆς λόγω τοῦ πνευματικοῦ κλίματος ἂν μᾶς δώσει εὐλογία ὁ ἅγιος γέροντάς μας.*

Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης

Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης - Προσευχὴ πρὸς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν

Ἰησοῦ, Σὺ ποὺ δημιούργησες τοὺς Ἀγγέλους, καὶ εἶσαι Κύριος αὐτῶν τῶν ἀυλῶν ὄντων, ποὺ σὲ δοξολογοῦν ἀσίγητα, Σὲ δοξολογῶ, Ἰησοῦ, ποὺ καλλώπισες ὅλα τὰ κτίσματα, Σ' εὐχαριστῶ, γιατί μὲ τὸ λογικὸ ποὺ μοῦ ἔδωσες τὰ βλέπω καὶ τὰ χαίρομαι.

Ἰησοῦ, ποὺ μ' ἔνα Σου νεῦμα ἔφτιαξες τὸν οὐρανὸ, ἐξομολογοῦμαι ὅτι μὲ τὸ βάρος τῶν ἁμαρτιῶν μου δὲν μπορῶ νὰ σηκῶσω τὸ βλέμμα νὰ τὸν δῶ.

Ἰησοῦ, ποὺ κατασκεύασες τὸν ἥλιο καὶ τὴ σελήνη, φώτισε τὴν ψυχὴ μου.

Ἰησοῦ, ποὺ διακόσμησες τὸν οὐρανὸ μὲ τ' ἄστρα, κόσμησέ με, μὲ τὰ χαρίσματά Σου.

Ἰησοῦ, ποὺ ζωγράφισες τὴ γῆ μὲ τὰ πολύχρωμα κι εὐωδιαστὰ λουλούδια, κάνε νὰ βλαστάνει κι ἡ ψυχὴ μου ἄνθη τῶν ἀρετῶν.

Ἰησοῦ, ποὺ ἔκανες νὰ βγάζουν τὰ δέντρα διαφόρους ωραίους καρπούς, πλούτισε μέ, μὲ τοὺς καρπούς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης - Προσευχὴ πρὸς τῆς Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως

Προαιώνιε Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν, καὶ Θεὲ πάσης παρακλήσεως. Ἐγὼ, ὁ ταλαίπωρος, θέλοντας νὰ ἐξετάσω τὴν Συνειδήσίμ μου ἐπάνω εἰς ταῖς ἀνομίας μου, φοβοῦμαι κατὰ πολλὰ καὶ τρέμω· ἐπειδὴ καὶ σοῦ εἶναι τόσον φανερὴ ἡ κατάστασις τῆς ζωῆς μου, ὅπου

κανένα ἔργον, καὶ κανένας συλλογισμὸς μου δὲν ἔμπορεῖ νὰ εἶναι κρυπτὸς εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς σου. Ὅθεν σοῦ ζητῶ μὲ ὄλην τὴν ταπεινώσιν διὰ τοὺς οἰκτιρμοὺς τοῦ Μονογενοῦς σοῦ Υἱοῦ, νὰ μοῦ δώσης τὴν χάριν νὰ γνωρίσω καλά, νὰ μισήσω, καὶ νὰ διορθώσω ὅλα μου τὰ ἀμαρτήματα. Δός μοι, ὦ Πατὴρ τῶν φώτων, τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα, διὰ νὰ μοῦ φέρῃ εἰς τὴν ἐνθύμησιν ταῖς ἀμαρτίαις ὅπου ἔλησμόνησα, καὶ διὰ νὰ παρακινήσῃ τὴν καρδίαν μου εἰς συντριβήν, καὶ μετάνοιαν ἐπάνω εἰς αὐταῖς, διὰ νὰ ταῖς μισήσω, καὶ νὰ ἀπέχω ἀπὸ κάθε ἀμαρτίαν εἰς τὸ ἐρχόμενον. Καὶ Σὺ, Παρθένε Θεοτόκε, Μῆτερ ἐλέους, καὶ καταφυγὴ τῶν ἀμαρτωλῶν, συντρόφευσόν με, σὲ παρακαλῶ, μὲ τὴν βοήθειαν σου εἰς τοῦτο τὸ Κριτήριον τῆς εὐσπλαχνίαςκαὶ δικαιοσύνης τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ γνωρίσω, νὰ μισήσω ἐκ καρδίας, καὶ νὰ ἐξομολογηθῶ ὅλας μου τὰς ἀμαρτίας. Τὸ ὅμοιον καὶ σύ, ὦ Ἅγιε Ἄγγελε, φύλαξ τῆς ψυχῆς μου, σὲ παρακαλῶ νὰ με βοηθήσῃς εἰς τοῦτο τὸ ἔργον, ὅπου εἶναι τόσον ἀναγκαῖον διὰ τὴν αἰώνιον σωτηρίαν μου. Ἀμήν.

Ὅσιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης - Προσευχὴ μετὰ τὴν Ἱερὰν Ἐξομολόγησιν

Εὐχαριστῶ Σοι κατὰ πολλὰ, ὦ γλυκύτατε Ἰησοῦ, Λυτρωτά μου φιλανθρωπότατε, καὶ ἱατρὲ πολυέλεε τοῦ ἀνθρωπίνου Γένους, διατὶ μὲ τὸ πολυτίμητον Βάλαμον τοῦ ζωοποιῦ σοῦ Αἵματος ἰάτρευσες ταῖς πληγαῖς τῆς ψυχῆς μου, καὶ μὲ ἐκαθάρισες ἀπὸ τὴν λέπραν τῶν ἀμαρτιῶν μου. Γνωρίζω τὴν θείαν Σου Εὐσπλαχνίαν, μὲ τὴν ὁποίαν ἀνέμεινες νὰ ἔλθω εἰς μετάνοιαν, ἐγὼ ὁ τρισάθλιος ἀμαρτωλός, εἰς καιρὸν ὅπου τόσοι ἄλλοι δοκιμάζουν τώρα τὴν ὀργὴν τῆς δικαιοσύνης Σου εἰς τὸν Ἄδην. Δέξαι, λοιπόν, σὲ παρακαλῶ, Κύριέ μου, διὰ πρεσβειῶν τῆς ἀειπαρθένου Σου Μητρός, καὶ Θεοτόκου Μαρίας, καὶ πάντων Σου τῶν Ἁγίων ταύτην μου τὴν Ἐξομολόγησιν καὶ ἂν ἐστάθῃ ἔλλειψης, ἢ ἀτελῆς εἰς κανένα τῆς περιστατικόν, ἄς ἀναπληρώσῃ εἰς τοῦτο ἡ θεία Εὐσπλαχνία Σου καὶ φιλανθρωπία, διὰ μέσου τῆς ὁποίας κάμέ, σὲ παρακαλῶ νὰ εἶμαι τελείως συγχωρημένος, νὰ διορθώσω τὰ ἥθη μου, κάμνωντας καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας, καὶ τοιουτοτρόπως μένοντας στερεὸς εἰς τὸ καλὸν εἰς τὴν παροῦσαν ζωὴν μὲ τὴν θείαν Σου χάριν, νὰ ἀξιωθῶ εἰς τὴν ἄλλην νὰ ἀπολαύσω τὴν Οὐράνιον δόξαν Σου.

Ἅγιος Νεκτάριος Πενταπόλεως

Ἅγιος Νεκτάριος Πενταπόλεως - Εἰς τὴν Θεοτόκον

Σὺ μου σκέπη εἶ καὶ ῥύστις, Σὺ μου εἶ παραμυθία.
Σὺ ἀντίληψις μου πέλεις, Σὺ ἐλπίς καὶ προστασία.
Σὺ ἐνίσχυσόν με, Κόρη, ἐν τῇ πάλῃ, ἐν σταδίῳ.
Σὺ μου εἶ, Παρθενομήτορ, καύχημά μου ἐν τῷ βίῳ.

Σὺ με δεῖξον νικηφόρον, Σὺ με δεῖξον στεφανίτην...

Ὡ θεία Ἀγάπη, ἐλθὲ ἱκετεύω.
ἐξ ὅλης ψυχῆς μου καὶ μέσης καρδίας...
Καὶ ἔρωτα θεῖον, ὦ θεία Ἀγάπη,
Θερμῶς ἱκετεύω τῷ δούλῳ Σου δός μοι.

(Ἀπὸ τὸ «Κεκραγάριον» τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου).

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ

Ἁγίου Ἰουστίνου Πόποβιτς

Ὁ πανταχοῦ παρών, δὲν εἶσαι ἐντὸς μου διὰ τὴν ἀμαρτίαν μου, διὰ τοῦτο δὲν Σὲ ἀκούω, δὲν Σὲ βλέπω, δὲν Σὲ κατανοῶ. Ὡ Παντελεήμων Κύριε, κατέβα, ταπεινώσου ἐντὸς τῆς

καρδίας μου, τῆς ψυχῆς μου, τοῦ σώματός μου, πού εἶναι ἄδης. Ἀλλά Σὺ καὶ εἰς τὸν ἄδην κατῆλθες καὶ πάλιν ἔμεινες Θεός, ἔλα εἰς τὴν κόλασιν, διὰ νὰ τὴν μεταβάλῃς εἰς παράδεισον. Διότι, ὅπου εἶσαι Σὺ, ἤδη ἐκεῖ εἶναι ὁ παράδεισος, καὶ ὁ ἄνθρωπος διὰ Σοῦ ἤδη εἶναι ἄγγελος. Ὅλη ἡ πεπτωκυῖα φύσις προσπίπτει ἐνώπιόν Σου μὲ μίαν σπαρακτικὴν κραυγὴν: Κύριε ἐλέησον! Ὁ πόνος μας μαζεύει ὅλον τὸν ἀνθρώπινον λόγον εἰς μίαν προσευχητικὴν βοήν: Κύριε ἐλέησον! Ἐστραμμένοι πρὸς Σέ, εὐρίσκομεν ὅλην μας τὴν ὑπαρξιν νὰ πλημμυρίζει ἀπ' αὐτὸν τὸν ἀναστεναγμόν: Κύριε ἐλέησον! Τὰ δάκρυα ρέουν καὶ Σοῦ καταθέτουν ὅλην μας τὴν ψυχὴν μέσα εἰς αὐτὰς τὰς δύο λέξεις: Κύριε ἐλέησον!

ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ ΓΕΡΟΝΤΩΝ

Γέρων Πορφύριος Κουσοκαλυβίτης

Προσευχὴ θερμὴ
(Κοντάκιον τῆς Δ' Κυριακῆς τοῦ Πάσχα)

Τὴν ψυχὴν μου Κύριε, ἐν ἀμαρτίαις παντοίαις, καὶ ἀτόποις πράξεσι, δεινῶς παραλελυμένην, ἔγειρον τῇ θεϊκῇ σου ἐπιστασίᾳ, ὡς περ καὶ τὸν Παράλυτον, ἡγείρας πάλαι, ἵνα κράζω σεσφωμένος· Οἰκτίρμον δόξα, Χριστέ, τῷ κράτει σου.

Γέρων Ἰωσήφ Ἡσυχαστῆς ὁ Σηλαιώτης

Προσευχὴ τοῦ Ὁσίου Ἰωσήφ τοῦ Ἡσυχαστοῦ

Δέσποτα γλυκύτατε Κύριε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστέ, ἐξαπόστειλον τὴν ἁγίαν σου χάριν καὶ λύσον με ἐκ τῶν δεσμῶν τῆς ἀμαρτίας. Φώτισόν μου τὸ σκότος τῆς ψυχῆς ὅπως κατανοήσω τὸ Σὸν ἄπειρον ἔλεος, καὶ ἀγαπήσω καὶ εὐχαριστήσω ἀξίως Σὲ τὸν γλυκύτατον Σωτῆρα μου, τὸν ἄξιον πάσης ἀγάπης καὶ εὐχαριστίας.

Ναί, ἀγαθὲ εὐεργέτα μου καὶ πολυεύσπλαχνε Κύριε· μὴ ἀπόση ἀφ' ἡμῶν τὸ σὸν ἔλεος, ἀλλὰ σπλαχνίσθητι τὸ Σὸν πλάσμα.

Γινώσκω, Κύριε, τὸ βάρος τῶν ἡμῶν πλημμελημάτων, ἀλλὰ εἶδον καὶ τὸν Σὸν ἀνείκαστον ἔλεος. Θεωρῶ τὸ σκότος τῆς ἀναισθήτου μου ψυχῆς, ἀλλὰ πιστεύω μὲ χρηστὰς ἐλπίδας, ἀναμένων θεῖόν Σου φωτισμόν καὶ τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν πονηρῶν οὐ κακῶν καὶ ὀλεθρίων παθῶν· τῇ πρεσβείᾳ τῆς γλυκυτάτης Σου Μητρὸς Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Λειπαρθένου Μαρίας καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

παπα-Τύχων Καρουλιώτης

παπα-Τύχων Καρουλιώτης - Ἡ Προσευχὴ τοῦ Γολγοθᾶ

IC XC
NI KA

Ἅγιε Γολγοθᾶ, θεῖε Γολγοθᾶ,
Παρακαλῶ πές μου πόσες χιλιάδες, ἑκατομμύρια ἀμαρτωλοὺς ἀνθρώπους καθάρισες καὶ ἔστειλες καὶ γιόμισες τὸν γλυκὸν Παράδεισο. Θεμέλιο γιὰ τὸν γλυκὸν Παράδεισο εἶναι

ὁ ἅγιος Γολγοθᾶς.

Ἀμαρτωλοὶ ἐλάττε ἐδῶ, νὰ μὴν ἀργήσετε. Ὁ ἅγιος Γολγοθᾶς ἀνοικτός. Ἡ σταύρωσις. Ὁ Χριστὸς Ἐλεήμων. Μᾶς περιμένει νὰ τοῦ λούσουμε τὰ πόδια.

Μακάριοι ἐμεῖς, ἂν μᾶς ἀξιώσει ὁ Χριστὸς, μὲ ταπείνωσι, μὲ φόβο Θεοῦ, μὲ ζεστὴ καρδιά, μὲ ζεστὰ δάκρυα νὰ πλύνουμε τὰ ἅγια πόδια τοῦ Χριστοῦ καὶ, ἂν θελήσουμε πολλὰς φορές. Ὑστερα ὁ Χριστὸς θὰ πλύνῃ τὶς ἀμαρτίες μας καὶ θὰ γίνῃ καθαρὴ ἡ ψυχὴ μας καὶ θ' ἀνοίξῃ τὸν γλυκὸ Παράδεισο.

Ὑστερα ἐμεῖς μετὰ χαρᾶς θὰ πᾶμε στὸν γλυκὸ Παράδεισο, γιὰτὶ ὁ Χριστὸς καὶ ἡ Παναγία καὶ οἱ ἅγιοι Πάντες μᾶς περιμένουν. Μαζὶ μὲ Ἀρχαγγέλους καὶ Ἀγγέλους, Χερουβεὶμ καὶ Σεραφεὶμ θὰ δοξολογοῦμε τὴν Ἁγία Τριάδα εἰς τοὺς αἰῶνες τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ἀμαρτωλὸς Τύχων

(Ἡ προσευχὴ τοῦ Γολγοθᾶ, ἀπὸ χειρόγραφο τοῦ παπα-Τύχωνος)

Γέρων Νικόλαος Ἀγιορείτης

Γέρων Νικόλαος Ἀγιορείτης - Προσευχὴ πρὸς τὴν πανάχραντον Μητέρα ἡμῶν Κυρίαν Θεοτόκον καὶ ἀειπάρθενον Μαρίαν, τὰς ἐπουρανίους δυνάμεις καὶ πάντας τοὺς ἁγίους.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν.

Θρόνοι, Χερουβεὶμ, Σεραφεὶμ, Κυριότητες, Δυνάμεις, Ἐξουσίαι, Ἀρχαί, Ἀρχάγγελοι, Ἄγγελοι·

Προφῆται, Ἀπόστολοι, Μάρτυρες, Ὅσιοι, Δίκαιοι, Ἐρημίται, Μοναχοί·

& πάντες Ἅγιοι,

ἐξαιρέτως δέ, Μητέρα Παναγία, Δέσποινα τοῦ κόσμου

πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν πρὸς τὸν φιλόνητον Δεσπότην ὅπως φανῇ ἴλεως ἐν τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως. Ἀμήν.

Εἴθε νὰ προσευχώμεθα πάντοτε μὲ θερμότητα ἀγάπης καὶ συμπαθείας δι' ὅλον τὸν κόσμον καὶ νὰ λέμε:

Εὐδόκησον Θεέ μου, ὡς εὐσπλαγχνος ὁποῦ εἶσαι νὰ μετανοήσουν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι· Ἰδιαιτέρως δὲ νὰ ἔλθουν εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας οἱ εἰδωλολάτραι, οἱ ἄπιστοι, οἱ ἄθεοι αἰρετικοὶ καὶ οἱ παντὸς εἶδους κακόδοξοι, οὕτως ὥστε νὰ γίνουν ἅπαντες κατὰ τὴν τοῦ ἀποστόλου σου φωνὴν πρόβατα μιᾶς ποιμένης ὑπὸ Σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν καὶ αἰώνιον Ποιμένα καὶ οὕτως Σὺ νὰ δοξάζεσαι σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι. Ἀμήν. Γένοιτο.

Μ. μοναχὸς Ἀγιορείτης

Μ. μοναχὸς Ἀγιορείτης - Προσευχὴ πρὸς τὸν Ἅγιον Θεόν

Δέσποτα πολυέλεε, ἀνεξίκακε, μακρόθυμε, ἀκατάληπτε, ἀνερμήνευτε, Κύριε· ὁ κυβερνῶν καὶ προνοῶν διὰ πάντα τὰ ἔργα σου· ὁ ἐτάζων νεφροὺς καὶ καρδίας καὶ τὰ κρυπτά διανοήματα τῶν ψυχῶν ἡμῶν σαφῶς ἐπιστάμενος, πρόσδεξαι τὴν εὐχαριστίαν αὐτὴν καὶ ἐξομολόγησιν τῆς συντετριμμένης ψυχῆς μου καὶ χάρισε σ' αὐτὴν πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα.

Γνωρίζεις, Πατέρα μου ούρανε, ἂν καὶ καθημερινῶς ἀμαρτάνω, τίποτε ἄλλο δὲ μπορῶ νὰ ἀγαπήσω περισσότερο ἀπὸ ἐσὲ καὶ πουθενὰ ἄλλοῦ δὲ μπορῶ νὰ στρέψω τὴ δύναμη τῆς ψυχῆς μου. Ἐσὺ εἶσαι γιὰ μένα τὸ φῶς, ἡ ὁδός, ἡ ζωὴ, εἶσαι τὸ πᾶν. Ποῦ ἄλλοῦ νὰ ἐπιρρίψω τὴν μέριμνά μου καὶ σὲ ποιὸν ἄλλο νὰ καταφύγω;

Προσπίπτω ἐνώπιόν σου κατὰ τὴν ὥρα αὐτὴ πού ὁ ἥλιος δύνει καὶ δέομαι θερμῶς νὰ μοῦ ἀποστείλεις τὴν τελευταία ἀκτίνα τοῦ θείου ἐλέους σου καὶ νὰ φωτίσεις τὴν ἀμαρτωλὴ μου ψυχή.

Ἄν καὶ ἐλλιπὴς εἶναι ἡ ἀγάπη καὶ ἡ εὐχαριστία τῆς ψυχῆς μου, ἀναγνωρίζω ὅτι Σὺ μὲ καθοδηγεῖς καὶ σὲ Σένα ὀφείλω τὰ πάντα. Πρόλαβε βέβαια ἡ ἀμαρτία καὶ ἐναπέθεσε στὴν ψυχὴ μου τοὺς δικούς της τύπους καὶ τὰ ἐμπαθῆ ἐνθυμήματα καὶ ἀπομάκρυνε διὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ πολέμου τὴν διαρκῆ ἐνθύμηση τοῦ Ἁγίου Ὄνοματός Σου.

Πλὴν ὁμως εἰς οὐδὲν ὑποχωρῶ. Ἀποστρεφόμενος κάθε τί πού εἶναι δικό σου καὶ ὅσο ὁ χρόνος περνᾷ πλεονάζει ἡ ἀγάπη σου ἐντός μου. Μεγαλύτερη ἀνδρεία καὶ εὐστροφία ψυχῆς δὲν ὑπάρχει ἀπὸ τὴν διαρκῆ ἐνθύμηση τοῦ Ἁγίου Ὄνοματός Σου.

Βοήθησέ με, Δέσποτα Κύριε, νὰ κατευθύνω τὶς δυνάμεις τῆς ψυχῆς μου πρὸς δοξολογία τοῦ Ἁγίου Ὄνοματός σου, ἐνθυμούμενος καὶ φανταζόμενος τὴν ἀκατάληπτη δόξα καὶ τὴν εὐπρέπεια καὶ τὴν ὠραιότητα τῆς οὐρανόου μακαριότητος.

Συγκράτησε τὸ ρεμβόμενο καὶ περιπλανώμενο νοῦ μου στὶς συγχύσεις καὶ τὶς μέριμνες τοῦ βίου τούτου καὶ ἐμφύτευσε σ' αὐτὸν τὴ μνήμη τοῦ Ἁγίου Ὄνοματός Σου καὶ τὴ μελέτη τῶν σωτηρίων σου ἐντολῶν.

Ἀνατεινόμενος πρὸς τὰ ἄνω, περιφρουρούμενος ἀπὸ τὴ χάρι Σου καὶ καταφλεγόμενος ἀπὸ τὸ διάπυρο πόθο τῆς ἀγάπης σου, νὰ κατατρυφᾷ Σέ, τὸν γλυκύτατο Νυμφίο καὶ εὐεργέτη μου, ἀπορρίπτων ὡς σκύβαλα πάντα τοῦ κόσμου τὰ τερπνά.

Ὁ ἥλιος δύνει, Κύριε, καὶ τὰ πουλιὰ τοῦ δάσους ψάλλουν ἐσπερινό. Γονατίζω καὶ ἐγὼ ἐνώπιόν σου καὶ τὰ χέρια μου πρὸς Σέ ἀνατείνω, δεόμενος νὰ μοῦ ἀποστείλεις τὸ φῶς σου τὸ ἀληθινό, γιὰ νὰ ἀνυμῶ, δοξολογῶ καὶ γεραίρω τὸ Πανάγιο Ὄνομά Σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἅγιον Ὅρος 1995

Τὸ Παράπονο τοῦ Χριστοῦ

Μὲ ὀνομάζετε Κύριον ἀλλὰ δὲν μὲ Ὑπακούετε.

Μὲ ὀνομάζετε Φῶς, ἀλλὰ δὲν μὲ Βλέπετε.

Μὲ ὀνομάζετε Ὁδὸν ἀλλὰ δὲν μὲ Ἀκολουθεῖτε.

Μὲ ὀνομάζετε Ζωὴν ἀλλὰ δὲν μὲ Ἐπιθυμεῖτε.

Μὲ ὀνομάζετε Σοφία, ἀλλὰ δὲν μὲ Συμβουλευέσθε.

Μὲ ὀνομάζετε Ἀλήθεια, ἀλλὰ δὲν μὲ Πιστεύετε.

Μὲ ὀνομάζετε Παντοδύναμον, ἀλλὰ δὲν μὲ Ἐμπιστεύεσθε.

Μὲ ὀνομάζετε Δίκαιο, ἀλλὰ δὲν μὲ Φοβεῖσθε.

Με ὀνομάζετε Πατέρα, ἀλλὰ δὲν γίνεσθε Παιδιά μου.

Με ὀνομάζετε Σωτήρα ἀλλὰ δὲν θέλετε τὴν Σωτηρία Σας.

Προσευχὴ Ἐξομολογητικὴ

Κύριε, μὴ παραβλέψεις τὴν ἀμαρτωλὴ ψυχὴ μου, ποὺ ζεῖ μέσα στὴν ἀμαρτία, σὲ χρειάζομαι περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄνθρωπο τῆς γῆς. Εἶμαι χειρότερος ἀπὸ κάθε λογικὸ ὄν, καὶ φέρομαι ἀνόητα ποὺ δὲν γνωρίζω τὸ καλὸ τῆς ψυχῆς μου.

Τρέξε στὴ δυστυχία τῆς ψυχῆς μου, διότι εἶμαι κυριευμένος ἀπὸ πολλὰ πάθη ποὺ δὲν τὰ βλέπουν οἱ ἄνθρωποι εὐκόλα, κρύβομαι ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἀλλὰ ἐγὼ ὁ ταλαίπωρος δὲν μπορῶ νὰ κρυφτῶ ἀπὸ τὸ ἄγρυπνο μάτι τῆς κρίσεώς Σου.

Κύριε, βοήθησέ με καὶ σῶσόν με, τὸν ἀδιάντροπο καὶ ἐραστὴ τῶν παθῶν. Κύριε ἡ ραθυμία μου μὲ καταβάλλει σὲ κάθε ἀμαρτία καὶ γίνομαι πρόθυμος σὲ κάθε πειρασμό, ποὺ μὲ χλευάζουν ἀκόμη καὶ οἱ δαίμονες γιὰ τὴν ἀθλιότητά μου.

Κύριε, ἐλέησόν με!

Κύριε, ταπεινώσέ με! γιὰ νὰ σωθῶ.

Κύριε, ταπεινώσέ με! γιὰ νὰ μετανοήσω εἰλικρινά.

Κύριε, σῶσέ με ἀπὸ κάθε ὑπερηφάνεια, θυμὸ, κακία, φθόνο καὶ περιέργεια.

Κύριε, σκέπασέ με μὲ τὴ φιλανθρωπία Σου καὶ καθοδήγησέ με στὸ δρόμο τῶν ἐντολῶν Σου.

Κύριε, νιώθω τόσο ἀνίσχυρος, σὰν σκουλήκι, ποὺ εὐκόλα μποροῦν νὰ τὸ πατήσουν οἱ ἄνθρωποι γιὰ νὰ τὸ λιώσουν.

Κύριε, σῶσόν με.

Κύριε, δέξου τὰ δάκρυα τῆς μετανοίας μου ὥστε νὰ κατανοήσεις ὅτι ζητῶ εὐσπλαχνικὰ τὸ θεῖο ἔλεός Σου.

Κύριε, ἔχω μοιάσει τοῦ φαρισαίου καὶ γεμάτος ἔπαρση νομίζω ὅτι ἔχω ἐπιτύχει κάτι στὴ ζωὴ μου.

Ψυχὴ μου, πόσο σκοτεινὴ εἶσαι, ποὺ δὲν βλέπεις οὔτε τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ μέσα σου, γίνεσαι ἀχάριστη καὶ ἀναιδὴς στὶς τόσες εὐλογίες τοῦ Θεοῦ.

Ψυχὴ μου, πόσο τυφλωμένη εἶσαι, ἀπὸ τὰ ἀκάθαρτα πάθη καὶ δὲν ἐξετάζεις τὸν ἑαυτό σου γιὰ νὰ ἔρθεις σὲ μετάνοια.

Ψυχὴ μου, πόσο ἀναίσθητη γίνεσαι, ποὺ οὔτε φοβᾶσαι τὸ Θεό, κάνεις τὰ πάντα χωρὶς ντροπὴ.

Ψυχὴ μου, πόσο εὐκόλα κατρακυλᾶς μέσα στὸ βάθος τῶν ἀμαρτιῶν σου καὶ δὲν σταματᾶς ν' ἀμαρτάνεις.

Ψυχὴ μου, σὲ παρακαλῶ σταμάτα λίγο, καὶ κοίτα τὸ Σταυρὸ τοῦ Κυρίου, ποὺ γιὰ σένα σταυρώθηκε.

Ψυχὴ μου, σήκω καὶ μετανόησε μὲ δάκρυα ποὺ νὰ βρέχουν τὴ γῆ γιὰ τὴν ἀδικία ποὺ

προσφέρεις στὸν ἑαυτό σου.

Ψυχή μου, ταπεινώσου σὰν τὸν ληστή, τὴν πόρνη καὶ τὸν ἄσωτο υἱό, καὶ γίνε τυφλὴ στὰ πάθη.

Ἡ ἀμάθειά σου δὲν ἔχει ὄρια, διότι ὄλο σκοντάφτεις καὶ πέφτεις.

Ψυχή μου, μετανόησε, δάκρυσε, ταπεινώσου, φύγε ἀπὸ τὸ σκοτάδι τῆς ἁμαρτίας καὶ πήγαινε στὸ φῶς τῶν ἀρετῶν στὸ φῶς τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ.

Κύριε, ἄπειρη ἢ Σοφία Σου γιὰ τὸν ἁμαρτωλὸ δοῦλο Σου, ποῦ δὲν παύεις νὰ μὲ ἐλεεῖς, νὰ μὲ συγχωρεῖς, νὰ μὲ φωτίζεις καὶ νὰ μὲ θερμαίνεις μὲ τὴ Θεία Ἀγάπη Σου, γιὰ νὰ νοιώσω τὴν ἀθλιότητά μου ἐνώπιον τῆς ἀπειρης ἀγαθότητός Σου, τῆς θείας παντοδυναμίας Σου.

Κύριε, σὲ ὑμνῶ καὶ σὲ δοξάζω ποῦ μὲ δέχεσαι τόσο ἁμαρτωλὸ καὶ δείχνεις τὴ φιλευσπλαγχνία Σου χωρὶς νὰ μὲ δικάσεις μὲ τὴ δικαιοσύνη Σου.

Κύριε, παρὰ τὴ μεγάλη ἁμαρτωλότητά μου ἔχεις γίνει πλέον ἢ τροφὴ τῆς ψυχῆς μου, ποῦ εὐφραίνομαι μὲ τὴν οὐράνια χάρη Σου.

Κύριε, ἐνῶ ἐσὺ μὲ τρέφεις ἐγὼ ὁ ἄθλιος δὲν φυλάττω τὶς ἐντολές Σου καὶ τὸ νοιώθω διότι μὲ ἐλέγχει ἡ συνείδησή μου γιὰ τὶς ἁμαρτίες μου.

Ψυχή μου, ποῦ εἶναι ἡ θυσία σου στὸν εὐεργέτη σου;
ποῦ εἶναι ἡ καθαρὴ προσευχή σου;
ποῦ εἶναι ἡ ταπεινὴ νηστεία σου;
ποῦ εἶναι ἡ ἀγάπη σου γιὰ τὸ Θεό;
Ζεῖς γιὰ τὸν ἑαυτό σου χωρὶς νὰ προσφέρεις τίποτα στὸ Θεό.

Ψυχή μου, οἱ λογισμοί σου εἶναι ἀκάθαρτοι, τὰ λόγια σου ὑπερήφανα, ἐνῶ οἰκοδομεῖς ἄλλους ἐσὺ μένεις ἐρειπωμένη καὶ γκρεμισμένη, τίποτα καλὸ δὲν ἔχεις παρουσιάσει στὸ Θεό.

Ψυχή μου, πόσο ἄδεια εἶσαι ἀπὸ ἀρετές!
πόση ἀμέλεια σὲ κυβερνᾷ!
ποῦ εἶναι ἡ καθαρότητά σου;
ποῦ εἶναι ἡ ἀγνότητα τῆς σκέψεώς σου;
Ζεῖς γιὰ τὸν κόσμον.
Ζεῖς γιὰ τὸν ἑαυτό σου.

Μετανόησε καὶ κλᾶψε γιὰ τὶς ἁμαρτίες σου.

Ψυχή μου, ἐξομολογήσου εἰλικρινὰ στὸ Θεὸ τοῦ ἐλέους, χωρὶς νὰ κρύψεις τίποτα γιὰ νὰ δεχθεῖς τὴ λυτρωτικὴ θεία χάρη Του, νὰ σὲ σκεπάζει πλοῦσια, ὥστε κεκαθαρμένη πλέον νὰ ζεῖς, δοξάζοντας τὸ Θεό.

Κύριέ μου, ἐσὺ ποῦ δέχθηκες τόσους μετανοημένους ἁμαρτωλούς, δέξου καὶ τὴ δική μου μετάνοια, προσπίπτω στὰ εὐσπλαγχνικὰ πόδια σου, καὶ σὲ ἱκετεύω μὲ δάκρυα ἐλέησόν με, συγχώρεσόν με καὶ σῶσόν με.

Κύριε, διώξε κάθε ἀπρεπῆ φαντασία, κάθε θυμὸ καὶ ὀργὴ καὶ ντύσε με μὲ στολὴ φωτεινὴ σὰν τῶν ἀγγέλων καὶ νὰ σὲ ὑμνῶ.

Ψυχή μου, τί ἔχεις νὰ ἀπολογηθεῖς τὴν ὥρα τῆς κρίσεώς σου, ποῦ τὰ πάντα θὰ εἶναι γνωστὰ στὸ Θεό.

Σκέψου τὴν αἰώνια ζωή.

Μετανόησε.

Λυπήσου τὸν ἑαυτό σου.

Κύριε, κράζω καὶ φωνάζω μ' ὅλη τὴν ψυχὴ μου ἐλέησόν με, τὸν ἁμαρτωλό.

Ὅλο τὸ σῶμα μου ἀναταράζεται ἀπὸ λυγμοὺς μετανοίας καὶ ζητῶ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Σὲ ἱκετεύω ἐλευθέρωσέ με ἀπὸ τὶς ἁμαρτίες μου.

Κύριε, κοίτα τὴ λύπη τῆς ψυχῆς μου, τὴν εἰλικρινῆ μετάνοιά μου καὶ ἐλέησόν με.

Κύριε, κοίτα τὴν ταπείνωση τῆς ψυχῆς μου, τὰ δάκρυα τῆς μετανοίας μου, καὶ ἄκου τὴ φωνὴ τῆς καρδιάς μου, ποὺ φωνάζει: Ἐλέησόν με!

Κύριε, κοίτα τὸ πλανεμένο πρόβατό σου καὶ σῶσε το, ὡς καλὸς ποιμένας.

Κύριε, ἐλέησόν με, σῶσόν με.

Κύριε, θεράπευσε τὶς πληγὲς τῆς ψυχῆς μου μὲ τὸ φάρμακο τοῦ ἐλέους Σου.

Ψυχὴ μου, προσεύχου καταनुκτικά, νήστευε μὲ ἀρετὴ, ἀγρύπνια καθημερινά, ἔχοντας καρδιά συντετριμμένη καὶ πνεῦμα ταπεινώσεως, λέγοντας:

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με, τὸν ἁμαρτωλόν. Ἀμήν.

Προσευχὴ Ἱεροῦ Αὐγουστίνου

Ὡ Δημιουργέ μου καὶ Πλάστα μου, πολλὰ σοῦ ἐζήτησα, ἐγὼ ποὺ δὲν εἶμαι ἄξιος οὔτε τὰ ὀλίγα νὰ λάβω.

Ὁμολογῶ, ἄχ! ὁμολογῶ ὅτι ὄχι μόνον δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ λάβω τὰς χάριτας ποὺ ζητῶ, ἀλλὰ τούναντίον μου ἀξίζουν πολλὲς καὶ φοβερὲς κολάσεις. Ἀλλ' ὅμως μὲ παρακινοῦν νὰ ἔχω θάρρος οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρνοι καὶ οἱ λησταὶ τοὺς ὁποίους ἡ χάρις Σου ἐτράβηξε ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Σατανᾶ καὶ τοὺς ἔβαλε στὴ μάνδρα τῶν λογικῶν προβάτων τοῦ Χριστοῦ. Διότι Σὺ Θεέ μου ποὺ δημιούργησες τὰ πάντα, Σὺ ποὺ εἶσαι θαυμαστός εἰς ὅλα τὰ ἔργα σου, εἶσαι ἀκόμη θαυμαστότερος ὅταν δείχνῃς τὸ ἔλεός Σου. Δι' αὐτὸ καὶ μὲ κάποιον δοῦλον σου εἶπες τὸ ρητὸ «οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ». Καὶ ἡμεῖς ἔχομεν πεποίθησιν ὅτι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον Σὺ εἶπες γιὰ τὸν ἕνα, ἰσχύει γιὰ ὅλον τὸν λαόν σου, «τὸ ἔλεός μου οὐ μὴ διασκεδάσω ἀπ' αὐτοῦ» (τὸ ἔλεός μου δὲν θὰ τὸ πάρω ἀπ' αὐτόν). Διότι κανέναν, Θεέ μου, δὲν παραμελεῖς, κανέναν δὲν πετᾶς, κανέναν δὲν ἀποστρέφεις, εἰμὴ μόνον ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος μόνος του Σὲ ἀποστρέφεται ἐν τῇ ἀνοησίᾳ του.

Λοιπὸν, ὄχι μόνον δὲν πατάσσεις ἀμέσως ἐκείνους ποὺ σὲ παροργίζουν μὲ τὰς ἁμαρτίας των, ἀλλὰ ἐὰν σοῦ ζητήσουν ποτέ, καὶ δωρεὰς τοὺς δίνεις, Θεέ μου! ἡ σωτηρία μου! ἐγὼ ὁ ταλαίπωρος, ἐγὼ Σὲ παρώργισα, ἐγὼ τὸ πονηρὸν μπροστὰ στὰ μάτια Σου τὸ ἔπραξα, τὸν θυμὸν Σου ἀναψα, καὶ ἔγινα ἄξιος τῆς ὀργῆς Σου. Ἠμάρτησα καὶ μὲ ἀνέχθηκες, παρανόμησα καὶ ἀκόμη μακροθυμεῖς. Ἐὰν μετανόησω, μὲ λυπᾶσαι, ἐὰν ἐπιστρέψω, μὲ δέχεσαι, καὶ τὸ ἀκόμη μεγαλύτερο, ἐνῶ ἀναβάλλω, μὲ περιμένεις. Ἐνῶ πλανῶμαι, μὲ προσκαλεῖς νὰ ἔλθω κοντά Σου, καὶ ἐνῶ ἀνθίσταμαι, σὺ μὲ φωνάζεις, ἐνῶ ὀκνῶ, μὲ δέχεσαι, ὅταν ἐπανέρχωμαι, μὲ περιβάλλεις μὲ ἀγάπη, ὅταν δείχνωμαι ἀσύνητος, μὲ διδάσκεις, ὅταν λυποῦμαι, μὲ γλυκαίνεις, ὅταν πέφτω, μὲ σηκώνεις, ὅταν εἶμαι πεσμένος, πάλιν μὲ παίρνεις, ὅταν σου ζητῶ κάτι, μοῦ τὸ δωρίζεις, ὅταν ζητῶ ἐσένα, ἔρχεσαι κοντά μου, ὅταν κτυπάω τὴ θύρα τοῦ ἐλέους Σου, ἀνοίγεις.

Ἰδού, Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, τί θὰ σοῦ ἀνταποδώσω γιὰ ὅλα αὐτὰ δὲν γνωρίζω,

πῶς θὰ ἀνταποκριθῶ δὲν ἠξεύρω. Μὲ κανένα τρόπον δὲν ἠμπορῶ νὰ κρυφτῶ ἀπὸ τὰ μάτια Σου, ἀλλὰ μοῦ ἔδειξες τὸν δρόμον τῆς εὐτυχίας, μὲ ἐδίδαξες πῶς πρέπει νὰ τὸν βαδίζω. Μὲ ἐφοβέριξες μὲ τὴν κόλασι καὶ μοῦ ὑποσχέθης τὴν ἀπόλαυσιν εἰς τὸν παράδεισον.

Τώρα, λοιπόν, Θεέ μου, Σὺ ποὺ εἶσαι ὁ πατέρας τῶν οἰκτιρμῶν καὶ Θεὸς τῆς παρηγορίας, κάρφωσε τὰς σάρκας μου μὲ τὸν φόβο σου, διὰ νὰ φοβηθῶ τὰς ἀπειλές σου καὶ ξεφύγω ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν, καὶ δός μου τὴν χαρὰν τῆς σωτηρίας, ὥστε στηριγμένος στὴν ἀγάπη Σου νὰ ἀπολαύσω ὅσα μοῦ ὑποσχέθηκες. Κύριε, Σὺ ποὺ εἶσαι ἡ δύναμίς μου, τὸ στερέωμά μου, τὸ καταφύγιό μου, ἡ σωτηρία μου, φώτισέ με, σὲ παρακαλῶ, τί πρέπει νὰ σκέπτομαι γιὰ Σένα, δίδαξέ με μὲ ποιά λόγια πρέπει νὰ σὲ ἐπικαλοῦμαι, μὲ ποιὲς πράξεις πρέπει νὰ σὲ εὐχαριστῶ, διότι ξεύρω ὅτι σὺ εἶσαι πολυέλεος, αὐτὸ ξέρω πρῶτον. Καὶ δεύτερον, ὅτι κανέναν δὲν περιφρονεῖς. Διότι μπροστὰ Σου, τὸ πνεῦμα ποῦ ἔχει κατάνυξι καὶ λύπη, εἶναι θυσία καὶ Σὺ, τὴν καρδιά τὴν συντετριμμένην καὶ τὴν τεταπεινωμένην τὴν δέχεσαι.

Μὲ αὐτές, Θεέ μου, βοηθέ μου, μὲ αὐτὲς τὶς χάριτες πλούτισέ με, μὲ αὐτὰ τὰ ὀχυρώματα φράξε με ἐναντίον τοῦ πονηροῦ, μὲ αὐτὴν τὴν δροσιὰ δρόσισέ με ἐναντίον τῆς φωτιᾶς τῶν ἁμαρτιῶν μου, ἐναντίον τῶν ἐμπαθῶν ὀρέξεών μου. Σὺ, Κύριε, ποὺ εἶσαι ἡ δύναμις τῆς σωτηρίας μου, βοήθησέ με ὥστε νὰ μὴν ἀριθμηθῶ μ' ἐκείνους, οἱ ὅποιοι γιὰ λίγο καιρὸ πιστεύουν καὶ ὅταν ἔλθῃ ὁ πειρασμὸς φεύγουν ἀπὸ κοντὰ σου. Ἐπισκίασε ἐπάνω στὴν κεφαλή μου τὴν ἡμέρα τοῦ πολέμου, γίνε ἡ ἐλπίδα μου τὴν ἡμέρα τῆς θλίψεώς μου καὶ ἡ σωτηρία μου στὴν ἡμέρα τῆς ἀνάγκης μου.

Ἰδού, Κύριε, Σὺ ποὺ εἶσαι ὁ φωτισμὸς μου καὶ ὁ σωτήρας μου, σοῦ ἐζήτησα, ὅσα χρειάζομαι, σοῦ εἶπα, ὅσα φοβοῦμαι, ἀλλὰ μὲ δαγκώνει ἡ συνείδησίς μου, μὲ ἐλέγχουν τὰ κρυφὰ τῆς καρδιάς μου, καὶ ἐκεῖνο ποῦ μὲ βάζει νὰ πῶ ὁ πόθος, μοῦ τὸ διασκορπίζει ὁ φόβος.

Ὁ μὲν ζῆλος μὲ παρορμᾷ πρὸς Ἐσέ, ἡ δὲ δειλία μὲ διώχνει. Τὰ μὲν ἔργα μου μὲ κάμνουν νὰ φοβοῦμαι, ἀλλ' ἡ εὐσπλαγχνία Σου μὲ κάμνει νὰ παίρνω θάρρος.

Ἡ ἀγαθότης, ποὺ ὑπάρχει μέσα Σου, μὲ κάνει νὰ τρέχω, ἀλλ' ἡ φαυλότης καὶ ἡ κακοήθεια ποὺ ὑπάρχει μέσα μου, μὲ κάνει νὰ βραδύνω. Καὶ διὰ νὰ ὁμολογήσω, ὅ,τι συμβαίνει, ἔρχονται στὴν μνήμη μου φαντάσματα μοχθηριῶν καὶ κακῶν πράξεων, μὲ τὰ ὁποῖα τὸ θάρρος τῶν προκατειλημμένων ψυχῶν χάνεται.

Προσευχὴ ἐμπιστοσύνης πρὸς τὸν Κύριον Φιλαρέτου, Μητροπολίτου Μόσχας

Κύριε, δὲν ξέρω τί νὰ ζητιανέσω ἀπὸ Ἐσένα.

Μόνον Ἐσὺ γνωρίζεις τί μοῦ χρειάζεται.

Σὺ μὲ ἀγαπᾷς περισσότερο ἀπὸ ὅσο ἐγὼ ξέρω νὰ ἀγαπῶ τὸν ἑαυτό μου.

Πατέρα, δῶσε στὸ δοῦλο Σου ἐκεῖνο ποῦ οὔτε νὰ ζητήσω δὲν μπορῶ.

Δὲν τολμῶ νὰ σοῦ ζητιανέσω οὔτε πάθη οὔτε ἀπόλαυση,

παρὰ μόνο στέκομαι μπροστὰ σου μὲ τὴν καρδιά μου ἀνοικτὴ ἀπέναντί Σου.

Σὺ βλέπεις τὶς ἀνάγκες ποῦ ἐγὼ δὲ βλέπω, κοίταξέ με καὶ πράξε κατὰ τὸ ἔλεός Σου.

Χτύπησε καὶ θεράπευσε, ρίξε με καὶ ἀνύψωσέ με.

Πάλλομαι καὶ σιωπῶ μπροστὰ στὴν ἅγια θέλησή Σου καὶ μπροστὰ στὶς κρίσεις Σου γιὰ μένα.

Προσφέρω τὸν ἑαυτό μου ὡς θυσία πρὸς Ἐσένα.

Δὲν ὑπάρχει μέσα μου ἄλλη ἐπιθυμία παρὰ μόνο νὰ ἐκπληρώσω τὸ θέλημά Σου.

Μάθε με νὰ προσεύχομαι. Ἔλα Ἐσὺ ὁ Ἰδιος μέσα μου νὰ προσεύχεσαι. Ἀμήν!

Χρειάζεσαι καὶ πράγματα

Κύριε,
στο ἔργο Σου δὲν χρειάζεσαι μονάχα πρόσωπα, ἄξια καὶ σπουδαῖα.
Χρειάζεσαι καὶ πράγματα:
Βάρκα νὰ διασχίζεις τὴ λίμνη.
Καλάθι νὰ μαζέψεις τὰ περισσεύματα ἀπὸ τοὺς πέντε ἄρτους,
ποὺ ἔθρεψες στὴν ἔρημο τὰ πλήθη.
Στάμνα γιὰ νὰ μεταφέρεις ἀπὸ τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ
στὶς διψασμένες Σαμαρείτιδες ψυχές
«ὕδωρ ἀλλόμενον εἰς ζωὴν αἰώνιον».
Λέντιο γιὰ νὰ σκουπίσεις τὰ πόδια τῶν μαθητῶν Σου.
Πηλὸ γιὰ νὰ χρίσεις τὰ μάτια τοῦ τυφλοῦ.
Δὲν μπορείς, λοιπόν, νὰ βρεῖς κάτι καὶ γιὰ μένα;
Νὰ μὲ κάνεις ἓνα ἀπ' αὐτά;

**Ἀπολυτίκιον τῆς
Ἰνδίκτου.
Ἦχος β΄.**

Ὁ πάσης δημιουργὸς
τῆς κτίσεως, ὁ καιροὺς
καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ
ἐξουσίᾳ θέμενος,
εὐλόγησον τὸν
στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ
τῆς χρηστότητός σου
Κύριε, φυλάττων ἐν
εἰρήνῃ τοὺς Βασιλεῖς
καὶ τὴν πόλιν σου,
πρεσβείαις τῆς
Θεοτόκου, καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

Ἀπόδοση νοήματος:

Παντοκράτορ Κύριε, δημιουργὲ τῆς κτίσεως ὅλης. Σὺ, εἰς τὴν ἰδικήν σου ἐξουσίαν κρατεῖς τοὺς καιροὺς καὶ τοὺς χρόνους. Ἐπομένως καὶ τὸν νέον χρόνον ποὺ μᾶς χαρίζει ἡ ἀγαθότης Σου. Σὺ κυβερνᾷς τὸν κόσμον ὅλον καὶ χορηγεῖς καὶ εὐκράτους καιροὺς καὶ βροχὰς καταλλήλους καὶ ἀνέμους δροσεροὺς καὶ τὸν ἥλιον τῆς ἡμέρας πρὸς ὑγείαν καὶ ζωὴν, πρὸς καρποφορίαν τῆς γῆς. Δι' αὐτὸ σὲ παρακαλοῦμεν ἰδιαίτερος σήμερα ποὺ ἀρχίζει τὸ νέον ἔτος. Εὐλόγησε, Κύριε, ὅλον τὸν κύκλον τοῦ ἔτους τούτου. Ἡ χρηστότης σου μᾶς τὸ χαρίζει καὶ τοῦτο τὸ ἔτος. Ἡ ἀγαθότης Σου ἅς μᾶς τὸ εὐλογῆσει, ὥστε νὰ εἶναι εἰρηνικόν, σωτήριον, χαρούμενον τὸ ἔτος. Ἰδιαίτερος σὲ παρακαλοῦμεν, ὅπως κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο φυλάττης ἐν εἰρήνῃ - ἔξω ἀπὸ πολέμους καὶ μάχας - τοὺς ἄρχοντές μας καὶ τὴν πόλιν μας. Μὲ τὰς πρεσβείας τῆς ἀγίας Θεοτόκου χάρισέ μας τὰς δωρεάς σου ταύτας καὶ σῶσε ἡμᾶς.

Προσκόλληση στὸν Πλάστη

Προσευχὴ τοῦ π. Εὐσεβίου ἀπὸ τὸν καιρὸ τῆς ἐξορίας του

«Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω Σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ Σου»
(Ψαλμ. ξβ΄ 9)

Πεφιλημένε μοι Κύριε, ἀκούων τοὺς λόγους τούτους ἐξερχομένους ἐκ τῆς καρδίας τοῦ θεοῦ Δαβὶδ καταλαμβάνομαι ὑπὸ λύπης καὶ ἀθυμίας· διότι ὀρῶ τὴν καρδίαν μου διατεθειμένην πρὸς σὲ ὅλως ἀδιάφορον καὶ ἀνυμώσαν καὶ πρὸς τὰ κάτω, τὰ γήινα καὶ φθαρτά, προσκεκολλημένην. Ἀλλὰ καὶ ἡ λύπη αὕτη, Κύριέ μου, μικρὰ ἐστὶ λίαν καὶ διαλείπουσα, ὅτι ἡ γνώσις, ἦν περὶ σοῦ ἔχω, ἐλαχίστη τυγχάνει καὶ ἀμυδρά. Ἀλλ' ἔως πότε, ἐρασμιώτατέ μοι Κύριε, ἡ κατάστασις αὕτη διαμένει ἐν ἐμοί; ἔως πότε ἔσομαι τοιοῦτος οἷός εἰμι; Πάντες οἱ πατέρες μου κατενόησαν σὲ καὶ ἠγάπησάν σε, ἐγὼ δὲ στεροῦμαι ἀμφοτέρων· πάντες οἱ ἅγιοι σοῦ ἠρνήθησαν τὰ πάντα καὶ προσεκολλήθησαν εἰς σὲ μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς· ἐγὼ δὲ ὁ ἄθλιος οὐδὲν τοιοῦτον μέχρι τοῦ νῦν ἐδοκίμασα· ἐν πάσαις γὰρ ταῖς περιστάσεσιν καθ' ἃς πρέπει ἀναφαίνεσθαί με ἀφωσιωμένον καὶ πεποιθότα εἰς σέ, ὀρῶ ἐμαυτὸν ταραττόμενον καὶ σφοδρὰ ἐνδιαφερόμενον καὶ διὰ τὰ

μηδαμινώτατα. Εύρίσκομαι, Κύριέ μου, ἐν τῇ ἀθλίᾳ ταύτῃ καταστάσει, διότι ἀγνοῶ σε, τὸ ὄντως ἀγαθόν, ἀγνοῶ σε, τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς καὶ τῆς δόξης, ἀγνοῶ σε, τὸν ἀνεκτίμητον θησαυρόν, ὅστις οὐκ ἀνταλλάσσεται δι' ὄλων. Κυλίομαι κάτω ἐν τοῖς ἐφημέροις καὶ φθαρτοῖς ὡς ὁ σκῶληξ ἐν τῇ κόπρῳ καὶ ὡς ὁ χοῖρος ἐν τῷ βορβόρῳ· διότι οὐ δύναμαι κατιδεῖν τὸ ἔκλαμπρον καὶ πλήρες χαρίτων πρόσωπόν σου. Ἀνιῶμαι καὶ τήκομαι διὰ τὰ ἄξια περιφρονήσεως καὶ ἀποστροφῆς, διότι τυφλὸς τυγχάνει ὁ νοῦς μου καὶ ὁρᾷ τὰ φαινόμενα καὶ τὰ δοκοῦντα· τὰ δ' ἀληθῆ καὶ πραγματικὰ οὐδόλως νοεῖ καὶ βλέπει. Ἐπεθύμουν σφόδρα, Λόγε μου, θεραπευθῆναι καὶ ἀπαλλαγῆναι ἐκ πάντων ὧν κατέχομαι κακῶν καὶ ὅλως ἀφοσιωθῆναι εἰς σὲ καὶ κολληθῆναι ὀπίσω σου, ὃν τρόπον ἐκολλήθη καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ θειοτάτου Δαβίδ. Ἄλλ' αἱ ψευδεῖς δόξαι τῶν ἀνθρώπων, καὶ αἱ ἀφανεῖς παγίδες τοῦ διαβόλου κατέχουσίν με αἰχμάλωτον καὶ δέσμιον. Ἐφίεμαι, Λόγε μου, κολληθῆναι ὀπίσω σου ἀναποσπαστως, ὡς ἐκολλήθη ὁ κατὰ πάντα μιμητῆς σου θεῖος Παῦλος, καὶ ἀναφωνεῖν μετ' αὐτοῦ «τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ...»;», ἀλλ' ἡ ἐν ἐμοὶ οἰκοῦσα ἀμαρτία φραγμὸς ἐστὶν ἀνυπέρβλητος, κωλύων με ἐπιτυχεῖν τῆς ἐφέσεως. Ἰμειρόμη, Χριστέ μου, αἰχμαλωτισθῆναι καὶ τρωθῆναι ὑπὸ τῆς ἀγάπης σου, ὡς ἐτρώθη καὶ ἠχμαλωτίσθη ἡ τεκοῦσά σε μήτηρ, ἀλλὰ τὸ περικαλύπτου με σκότος καὶ ἡ τῆς καρδίας μου ἀκαθαρσία ποιοῦσί με ψυχρὸν καὶ νεκρὸν. Αποσόβησον οὖν πάντα τὰ κωλύοντά με, ὅπως προσκολληθῶ ὅλος σοί, τῷ ποιητῇ μου καὶ πλάστῃ μου. Ἀμήν.

Μιὰ προσευχή

Χριστέ μου, ποῦ καὶ φέτος φάτνη ζητᾷς, χῶρο κατάλληλο νὰ Σὲ φιλοξενήσῃ...

Χριστέ μου, Σὲ παρακαλῶ, ἄναψε φέτος στὸν θόλο τ' οὐρανοῦ ἓνα ἀστέρι πιὸ λαμπρὸ ἀπὸ τ' ἄλλα, γιὰ νὰ φωτίσῃ τῆς γῆς τὰ σκοτάδια.

Βράδυνασε στὴν γῆ, σκοτείνιασε ἡ ζωὴ μας.

Μὰ ἐμεῖς οἱ ἴδιοι, Χριστέ μου, ἐμεῖς ποῦ σβήσαμε τὸν Ἥλιο, ἐμεῖς δὲν ἀντέχουμε πιά τὴν ἀπουσία Του.

Εἶναι τόσο βαρὺ τὸ σκοτάδι. Κι ἐμεῖς, πλασμένοι γιὰ τὸ φῶς, αὐτὸ λαχταροῦμε. Αὐτὸ διψᾷ ἡ καρδιά μας.

Ναί... Στὴν ἀρχὴ γελάσαμε... Καυχηθήκαμε γιὰ τὴν νύχτα τῆς ἀμαρτίας ποῦ ἐπιβάλαμε μέσα μας καὶ γύρω μας. Μὰ τώρα, κουρασθήκαμε πιά τὴν ὑποκρισία.

Βλέπεις τὸ σκότος μας, Κύριε.

Τὸ δείχνουν τὰ πολύχρωμα λαμπιόνια τῆς ρηχότητος, τῆς ματαιοδοξίας μας. Μὲ ψεύτικα λαμπιόνια γεμίσαμε τὴν ζωὴ μας, ἀφοῦ πρῶτα τὴν ἀδειάσαμε ἀπ' τῆς ἀλήθειας τὸ φῶς. Μύρια φωτάκια τώρα, φωτάκια παθῶν, προσπαθοῦν νὰ ρίξουν κάποια λάμψι στὴν πορεία μας. Μάταια ὅμως. Πηχτὸ τὸ σκότος. Κι ἡ νύχτα ἀσέληνη.

Στείλε, Χριστέ μου, ἓνα ἀστέρι νὰ διαλύσῃ τὰ σκοτάδια. Ἕνα ἀστέρι, γιὰ νὰ δείξῃ τὴν λάμψι του καὶ νὰ ἀποδείξῃ πῶς ὑπάρχει τὸ φῶς. Ἕνα ἀστέρι ποῦ νὰ δείχνῃ τὸν δρόμο γιὰ τὸν Ἥλιο ποῦ γεννιέται...

Ἀνέσπερο κι ὀλόφωτο ἀστέρα στείλε, Κύριε, γιατί ὅσο παρατείνεται ἡ μακροθυμία Σου, τόσο βαθαίνει τὸ σκοτάδι. Καὶ πιά δὲν βλέπουμε μπροστὰ μας.

Δὲν ξεχωρίζουμε τὸν ἄνθρωπο ἀπ' τὸ κτῆνος...

Δὲν διακρίνουμε τὰ ὄρια τῆς γῆς καὶ τ' οὐρανοῦ...

Συγγέουμε τὸν Πλάστη μὲ τὰ πλάσματα...

Στείλε μας, Κύριε, ξανὰ τὸ ἀστέρι. Δῶσε μας ἄλλη μιὰ εὐκαιρία νὰ πάρουμε τὸν δρόμο γιὰ τὴν Βηθλεέμ, τὸν δρόμο γιὰ τὴν Φάτνη.

Γιὰ νὰ κλείσουμε τὴν Φάτνη στὴν καρδιά μας...

καὶ νὰ γίνῃ κι ἡ καρδιά μας Φάτνη Σου.

Ἀμήν.

Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Χριστιανικὸ περιοδικὸ «ΑΓΙΑ ΛΥΔΙΑ», τ.406, Δεκέμβριος 2006

Προχευὴ γιὰ τοὺς ἐχθροὺς μου

Κύριε τοῦ ἐλέους καὶ τῆς ἀγαθότητος, παράσχου εἰρήνη καὶ ἀγάπη εἰς τοὺς μισοῦντας καὶ λοιδοροῦντάς με καὶ ὅσους μὲ διαβάλλουν ἀπὸ μίσος καὶ κακία. Δῶσε μετάνοια καὶ ἔλεος ὥστε νὰ κατανοήσουν τὰ πάθη τῆς ψυχῆς τους. Ἀξιωσέ τους νὰ σ' ἀγαπήσουν ὅπως σ' ἀγαπῶ καὶ νὰ ζήσουν στὴν αἰώνια Βασιλεία σου ὡς φῶτα γιὰ νὰ δοξάσουν αἰώνια τὸ Ἅγιον Ὄνομά Σου.

Κύριε Παντοκράτορ, Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐλέησέ τους κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου γιὰ τὴ σωτηρία τῆς ψυχῆς τους. Παράσχου σ' αὐτοὺς εἰρήνη καὶ γαλήνη στὴν ψυχὴ τους ὥστε νὰ παύσει κάθε δαιμονικὴ ἐπίθεση, ὑμνῶντας τὸ Πανάγιον Ὄνομά Σου.

Ἡ προσευχὴ τοῦ μικροῦ Νέγρου

Κύριε, εἶμαι πολὺ κουρασμένος
βαδίζω ἀπὸ τὸ λάλημα τοῦ πετεινοῦ - τὸ ξέρεῖς-
κι ὁ λόφος ποὺ ὀδηγεῖ πρὸς τὸ σχολεῖο τους εἶναι πολὺ ψηλός
Κύριε, δὲν θέλω νὰ πάω ἄλλο στὸ σχολεῖο τους.
Κάνε ὅτι μπορεῖς νὰ μὴν πατήσω πιά ἐκεῖ
θέλω νὰ παίρνω ἀπὸ πίσω τὸν πατέρα στοὺς δροσεροὺς χειμάρρους
ὅταν ἡ νύχτα πλέει ἀκόμα μὲς στὸ μυστήριο τοῦ δάσους
ὅπου γλιστροῦν τὰ πνεύματα ἀπ' τὴν ἀύγῃ κυνηγημένα.
Ἄσε με Κύριε νὰ διασχίζω ξυπόλυτος τὰ κόκκινα χωράφια...
Ἄσε τὸ μεσημέρι νὰ κοιμᾶμαι στῶν καρυδόδενδρων τὶς ρίζες
καὶ νὰ ξυπνᾶω ὅταν στὸ βάθος πέρα
στριγκλίζει τῶν λευκῶν ἡ σειρήνα καὶ τὸ ἐργοστάσιο
καθὼς καράβι ἀραγμένο σ' ὠκεανὸ ζαχαροκάλαμου
ξερνᾶ μὲς στὶς πεδιάδες τὸ νέγρικο πλήρωμά του.
Θεέ μου, δὲν θέλω πιά νὰ πάω στὸ σχολεῖο τους,
κᾶνε κάτι νὰ μὴν πατήσω πιά ἐκεῖ
Ἄστους νὰ λένε πὼς ὁ κάθε μικρὸς νέγρος θὰ πρέπει νὰ πηγαίνει
νὰ γίνετα ἴδιος μ' αὐτοὺς τοὺς κύριους τῆς πόλης
μ' αὐτοὺς τοὺς καθὼς πρέπει κύριους τῆς πόλης
Ἐγὼ δὲν θέλω Κύριε νὰ μοιάσω σὰν κι αὐτούς...
Θέλω ν' ἀκούω αὐτὰ ποὺ λέει μέσ' τὴν νύχτα
Θαμπὴ φωνὴ ἐνὸς γέρου ποὺ διηγεῖται παλιὰς ἱστορίες
γι' τὸν φτωχούλη τὸ λαγὸ καὶ γιὰ τὸν ζάμπα
γι' αὐτὰ καὶ γιὰ ἄλλα ἀκόμη ποὺ δὲν γράφουν τὰ βιβλία.
Οἱ νέγροι θεέ μου -ξέρεῖς- δούλεψαν πολὺ

για να πρέπει τώρα να μάθουν περισσότερα από βιβλία
που λένε για πράγματα άσχετα με την έδω ζωή μας.
Κι είναι στ' αλήθεια θέ μου το σχολείο τους πληκτικό
Μια σκέτη πλήξη, όπως
αυτοί οι κύριοι της καθως πρέπει
που δεν γνωρίζουν να χορεύουν κάτω από το όλογομο φεγγάρι
που δεν γνωρίζουν να βαδίζουν πάνω στην πέτσα των ποδιών τους
που δεν γνωρίζουν να διηγούνται παραμύθια στα νυχτέρια
Κύριε, δεν θέλω πια να πάω στο σχολείο τους

(Guy Tirolien, μτφ. Θ. Τασούλης)

Ἡ προσευχή τοῦ μικροῦ νέγρου εἶναι καὶ τοῦ μικροῦ λευκοῦ.
Ἔτσι κι ἀλλιῶς ἡ ψυχὴ δὲν ἔχει χρῶμα μήτε φύλο
καὶ τὸ σχολεῖο παροπλίζει ἐξίσου τὴν κινητικότητά τους.

Θυμήσου με...

Ἰησοῦ μου, ὁ γλυκὺς καὶ ὠραῖος,
ἦρθες πρὸς τὸ ἐλάχιστο πλάσμα σου!
Ἡ ζωὴ, ἡ χαρὰ, ἡ εὐωδία
τῶν ἀχράντων ἀγγέλων,
ἦρθες νὰ εὐφράνεις τὸν ἀχρεῖο σου δοῦλο.
Καλῶς ἦρθες «ὁ τὰ πάντα πληρῶν»,
ὁ ἐπέκεινα κάθε εὐφροσύνης·
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος!
Θυμήσου με στὴ δόξα σου,
στὰ κάλλη τοῦ παραδείσου.
Θυμήσου με στὸν οὐρανό,
στοὺς ὕμνους τῶν ἀγγέλων.
Θυμήσου με,
ὁ εὐλογητὸς τῶν Χερουβὶμ καὶ τῶν Σεραφίμ,
θεῖο ἀπαύγασμα τοῦ Πατέρα.
Θυμήσου με,
τῆς ἀθάνατης φιλανθρωπίας
τὸ ἀπέραντο πέλαγος.
Ὅσο θ' ἀναπνέω,
Κυρίε μου Ἰησοῦ Χριστέ, νὰ μ' ἐλεεῖς.
Μεῖνε κοντά μου
καὶ δεῖχνε μου τὸ δρόμο
πρὸς τὴν αἰωνιότητα.

Χριστολογικὴ εὐχή

Κύριε, ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς,
δέξου τὴν προσευχὴ τοῦ δούλου σου,
ποὺ ζεῖ μέσα στὴν ἀμαρτία.
Ἐσὸ εἶσαι, Κύριε,
ποὺ κατέβηκες ἀπὸ τοὺς πατρικοὺς κόλπους,
χωρὶς ὅμως νὰ τοὺς ἀποχωρισθεῖς.
Κι ἀφήνοντας κατάπληκτες
τὶς οὐράνιες δυνάμεις
μπῆκες στὰ σπλάγχνα
τῆς δοξασμένης σου μητέρας,
τῆς ἁγίας Θεοτόκου Μαρίας.

Ὡ τί παράδοξο τὸ θεοπρεπὲς τοῦτο θαῦμα!
Τὴν «κεκλεισμένην» πύλην τῆς Παρθένου
διέρχεται ὁ Κύριος.
Γυμνὸς κατὰ τὴν εἴσοδο,
σαρκοφόρος Θεὸς κατὰ τὴν ἔξοδο.
Καὶ ἡ πύλη μένει πάντα «κεκλεισμένη».
Μπῆκες τέλειος Θεός,
βγῆκες τέλειος Θεὸς καὶ τέλειος ἄνθρωπος.
Μὲ δυὸ φύσεις, δυὸ οὐσίες, μίαν ὑπόστασι.
Μὲ δυὸ θελήματα, θεῖο καὶ ἀνθρώπινο,
μὰ πάντα ἕνας Κύριος Ἰησοῦς Χριστός,
Λόγος κι ἀπαύγασμα τοῦ Πατρός.
Ἔλαβες δούλου μορφή, ἄν κι ἦσουν κατὰ πάντα,
- ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἀγεννησία -
ὅμοιος μὲ τὸν Πατέρα σου.
Κι ἔγινες ὅμοιος μὲ μᾶς κατὰ πάντα,
ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἁμαρτία.
Περπάτησες ἔτσι ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους
ἐπιτελώντας μοναδικὰ θαύματα
σὰν ἔνδειξη κι ἐπιβεβαίωση
τῆς παντοκρατορικῆς σου θεότητος...
... Μὴ μ' ἀφήσεις λοιπὸν νὰ χαθῶ,
Κυρίε μου Ἰησοῦ Χριστέ,
μέσα στῶν ἀνομιῶν μου τὰ πλήθη.
Ἀλλὰ δεῖξε μου τὴν ὥρα τούτη
τὸ πρόσωπό σου σπλαγχνικὸ καὶ στοργικόν.
Ἐπισκίασέ με μὲ τὸ Ἅγιό σου Πνεῦμα.
Ἐέρεις ἐσύ, ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε
νὰ μοῦ παρηγορήσεις τὴν ταλαίπωρη ψυχὴ
καὶ νὰ μὲ πλουτίσεις
μὲ τῆς φιλανθρωπίας σου τὸ ἔλεος.

Δέξου με

Δέξου, Πατέρα, τὸν νεκρὸ
ποῦ ἔχασε τὴν ψυχὴ του.
Δέξου τὸ καταγώγιο τῶν ἁμαρτιῶν,
τὸν βλάσφημο, τὸν πονηρό,
τὸν αἰσχρὸ κι ἀδιάντροπο,
τὸν μολυσμένο στὴν ψυχὴ καὶ στὸ σῶμα.
Δέξου τὸν δοῦλο τῶν πονηρῶν δαιμόνων.
Ἐλέησέ με τὸν ἀκάθαρτο,
τὸν κλέφτη καὶ παραβάτη,
τὸ βδέλυγμα τῆς ἁμαρτίας.
Ἐλέησέ με, ἡ πλούσια πηγὴ τοῦ ἐλέους
καὶ μὴν ἀποστρέψεις τὸ ἀγαθὸ σου πρόσωπο
ἀπὸ τὸν δοῦλο σου.
Μὴν πεῖς, Κύριε: - Δὲν σε γνωρίζω!
Μὴν πεῖς: - Ποῦ ἦσουν ὡς τώρα;
Μὴ μὲ περιφρονήσεις
τὸ χῶμα, τὴ στάχτη, τὴ φθορά,
τὸ ὄνειδος, τὸ βδέλυγμα,
τὸ ἐρείπιο τῶν δαιμόνων,
τὸ σκάνδαλο τῶν ἀνθρώπων.

Μὴ μὲ ἀποστραφεῖς, Δέσποτα,
ἀλλὰ λυπήσου με καὶ σῶσέ με.
Γιατὶ ξέρω, φιλάνθρωπε,
ὅτι δὲν θέλεις «τὸν θάνατο τοῦ ἀμαρτωλοῦ,
ὡς τὸ ἐπιστρέψει καὶ ζῆν αὐτόν».
Δὲν θὰ σ' ἀφήσω, ἂν δὲν μ' ἐλεήσεις!...

Εὐχὴ ὑπὲρ εἰρήνης εἰς τὴν Παλαιστίνη

Κύριε Ἰησοῦ, Λυτρωτὴ τοῦ Κόσμου, Ἐλεῆμον, Ὑπεράγαθε, στὸν Ὅποῖον ἐδόθη πάσα ἐξουσία ἐν οὐρανῶ καὶ ἐπὶ γῆς, ἐπίβλεψον στὴν ταραγμένη γῆ μας.

Κοίταξε πρῶτα-πρῶτα τοὺς Ἁγίους Τόπους, ὅπου ἔστησαν οἱ πόδες Σου. Δὲς τὰ παιδιὰ μὲ τὰ τρομαγμένα μάτια καὶ τὰ ματωμένα χεῖλη. Ἄκουσε τῶν μανάδων τὸ βογγητό. Πρόσεξε τῶν ἀνδρῶν τὴν ἀγωνία, τὴν ἀπελπισία, τὴν ὀργή.

Τόση ἀντάρα, Χριστέ μου... Τόσες ψυχὲς νὰ ἀδικοσκοτώνονται, νὰ μὴν μποροῦν νὰ δοῦν ἄσπρη μέρα, ἡρεμὴ ζωή.

Κύριε, φθάνει πιά. Μίλησε Σὺ. «Κλῖνον οὐρανοὺς καὶ κατάβηθι, ἄψαι τῶν ὀρέων καὶ καπνισθήσονται». Μίλησε Σὺ, Παντοκράτωρ. Πρόσταξε τὸ εὐεργετικὸ «σχολάσατε!». Εἰρήνευσε τὸν κόσμον Σου. Εἰρήνευσε τὴ ματωμένη γῆ τῆς Παλαιστίνης. Γκρέμισε τὰ τεῖχη τοῦ μίσους καὶ τῆς βίας. Κάνε νὰ ἀνατείλει καὶ πάλι ἐκεῖ τὸ φῶς Σου, ἢ «ἐπὶ γῆς εἰρήνη».

Ἰκεσία ὑπὲρ τῆς Κύπρου

Γιὰ τὴν Κύπρο μας, Κύριε, ἀγωνιοῦμε, πονοῦμε, Σὲ ἰκετεύουμε. Δὲς τοὺς Ἄρχοντες τῶν Ἑθνῶν, ποὺ χωρὶς τὸν φόβο Σου κινοῦνται καὶ βυσοδομοῦν, δὲς πῶς «συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό» καὶ σχεδιάζουν τὸ ἄδικο καὶ πιέζουν μὲ κάθε εὐκαιρία, μὲ κάθε πρόφαση, μὲ κάθε ἀφορμή.

Ἐμεῖς, ὁ λαός Σου, ἀνήμεροι παραγκωνισμένοι ἀπλοὶ θεατές. Κανένας δὲν μᾶς λογαριάζει. Τὸ νησί μας ἀλυσσοδέτο σέρνεται στὴ σκληρὴ του «μοίρα», στὸ ἀτέλειωτο δράμα του. «Ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς κύκλῳ ἡμῶν».

Ὦ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων «ἕως πότε ὀργίζῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν δούλων Σου»; Πέφτουμε στὰ γόνατα καὶ Σὲ παρακαλοῦμε, μὰ Ἐσὺ παραδόξως ... ἀυξάνεις τὴ δοκιμασία μας, μοιάζεις νὰ δυναμώνεις τὴν ὀργή Σου! Μᾶς ταΐζεις συνεχῶς «ἄρτον δακρύων» καὶ μᾶς ποτίζεις «ἐν δάκρυσιν ἐν μέτρῳ».

Ναί, ἀμαρτήσαμε σὲ πολλὰ. Μὰ καὶ μετανοοῦμε καὶ καταφεύγουμε στὸ Ἐλεός Σου.

Ἄς ἔλθει μπροστὰ τὸ θεῖο θρόνον Σου, δεόμεθα, ἔστω «ὁ στεναγμὸς τῶν πεπεδημένων», ὁ ἀσίγητος λυγμὸς τῶν ἐκπατρισμένων, καθὼς καὶ ἡ ἐναγώνια ἰκετευτικὴ κραυγὴ «τοῦ αἵματος τῶν δούλων Σου τοῦ ἐκκεχυμένου». Πόσοι τὸ 1955-59, πόσοι τὸ 1964, πόσοι τὸ 1974 πότισαν μὲ τὸ ἄλικο αἶμα τους αὐτὸ τὸ χῶμα, ἄφησαν τὴν τελευταία τους πνοή, σὰν προσευχὴ καυτή.

Κύριε, «ἐπίστρεψον ἡμᾶς», γύρισέ μας πίσω στὴν ἀγκάλη Σου καὶ τὴν προστασία Σου, στὴ γαλήνη, τὴν εὐσέβεια, τὴν ὁμόνοια, τὴν ἀρετὴ, τὴν προκοπή. Γύρισε τὰ παιδιὰ τῆς Κύπρου, ποὺ ἔχουν σκορπίσει στοὺς πέντε ἀνέμους, γύρισέ τα στὸν εὐλογημένο τόπο

τους. Ἐνωσέ τα, ἐλεύθερα πιά.

«Ἐπίφανον τὸ Πρόσωπόν Σου». Δεῖξε μας τὴν εὐμένεια καὶ τὴν πατρικὴ στοργή Σου, χάρισέ μας τὸ Φῶς τῆς δόξας Σου, συγχωρώντας ὅλα τὰ σφάλματά μας. «Καὶ σωθησόμεθα». Θὰ δοῦμε τὴν ποθητὴ ἡμέρα τῆς σωτηρίας. Καὶ θὰ Σὲ δοξάζουμε.

Ἀββᾶς Γέρων - Πῶς, Κύριε!; Πῶς!; Γιατί, Κύριε;

Πῶς, πῶς ἔγινε αὐτὸ νὰ κατεβεῖς στὴ γῆ μας, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ, δοξολογούμενε καὶ ἀνυμνούμενε παντοτεινά, καὶ νὰ γίνεις, ὁ Παντοδύναμος, ἓνα ἀδύνατο παιδάκι, στὴν ἀγκαλιὰ μιᾶς μικρῆς κοπελίτσας!; -ἄλλο τοῦτο τὸ θαῦμα μὲ σένα Παρθένε Μαρία εὐλογημένη!

Καὶ πῶς ὕστερα, ὁ Δημιουργὸς καὶ Τεχνίτης καὶ Κυβερνήτης τοῦ σύμπαντος, πῶς ἔκανες πόρτες καὶ παράθυρα καὶ ἐπισκευὲς μὲ ἓνα σκεπάρνι στὰ φτωχικὰ σπιτία τῆς Ναζαρετ τοὺς δύστροπους;

Κι ὕστερα, τί ἦταν ἐκεῖνο σὰν μεγάλωσες; Οἱ λόγοι Σου, οἱ θεραπείες Σου ὅλων τῶν ἀρρώστων, ἡ ὑποταγὴ τῆς φύσης στὰ προστάγματά Σου!; Τί δύναμη! Τί χάρη! Τί ἀγάπη!

Καὶ μετὰ, ἀλίμονο, πῶς δέχτηκες

νὰ Σὲ δέσουν...

νὰ Σὲ φτύσουν...

νὰ Σὲ μπατσίσουν...

νὰ Σὲ μαστιγώσουν...

νὰ Σοῦ μπίξουν στεφάνι ἀπὸ ἀγκάθια ὀδυνηρά...

νὰ Σοῦ φορέσουν ψεύτικη βασιλικὴ χλαμύδα...

νὰ Σοῦ δώσουν καλάμι ἀντὶ γιὰ σκῆπτρο κοροϊδευτικά...

νὰ..., Χριστέ μου, νὰ Σὲ καρφώσουν πάνω στὸ σταυρὸ ἀνάμεσα σὲ δυὸ ληστές, Ἐσένα

τὸν Πανάγιο!;...

Νὰ τρυπήσουν τὴν πλευρά Σου μὲ τὴ λόγχη...

Πῶς τὰ δέχτηκες ὅλα αὐτά, ὅταν εἶχες μπροστά Σου, στὶς προσταγές Σου μυριάδες

ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων!;

Πῶς, Κύριέ μου!; Καὶ γιατί; Γιατί;

Δὲ τὰ χωρεῖ ὁ νοῦς μου ὅλα αὐτά τὰ **πῶς** καὶ πιὸ πολὺ δὲν χωρεῖ τὸ ὅτι τὰ δέχτηκες ὅλα

αὐτά γιὰ μένα τὸν μικρὸ καὶ ἁμαρτωλό!...

Πῶς, Κύριε!; Πῶς!; Γιατί, Κύριε;

Ἡ ἀγάπη Σου, ἡ μεγάλη σου ἀγάπη, ἡ ἄπειρη ἀγάπη Σου!

Σ' εὐχαριστῶ κατάπληκτος. Σ' εὐχαριστῶ. Σ' εὐχαριστῶ.

Θὰ Σὲ εὐχαριστῶ παντοτεινά.

Μεγάλε Θεέ, Οὐράνιε Πατέρα, Γνωστὲ μου Ἄγνωστε

Τὴν πρώτη κιόλας μέρα τῆς κατασκήνωσης ἄκουσα κάτι πὸ μὲ συγκλόνησε. Ἦταν μία φράση μικρῆ. «Σὲ ψάχνει ὁ Θεός!» Νά 'ξερεις, Θεέ μου, πόσο χάρηκα πὸ τὸ ἄκουσα! Σὲ ἀναζητῶ κι ἐγὼ καὶ χαίρομαι, γιὰ τὴν ἀναζητῆς κι Ἐσὺ εἶσαι σίγουρο πῶς θὰ συναντηθοῦμε.

Ἐσὺ, Θεέ μου, εἶσαι ὁ Πατέρας μου. Μὲ ξέρεις τόσο καλὰ σὰν Παντογνώστης πὸ εἶσαι. Εἶμαι παιδί Σου καὶ εἶσαι ὁ Δημιουργός μου. Μὲ ξέρεις καλύτερα ἀπ' ὅσο ξέρω ἐγὼ ἡ ἴδια τὸν ἑαυτό μου. Ὅμως τί περίεργο! Πατέρα μου, αἰσθάνομαι πῶς εἶσαι γιὰ μένα ἓνας μεγάλος ἄγνωστος. Μὲ συγχωρεῖς πὸ σοῦ τὸ λέω, ἀλλὰ θέλω νὰ εἶμαι εἰλικρινῆς μαζί Σου...

Ἐσὺ μὲ δημιούργησες, Ἐσὺ μὲ προίκισες μὲ χαρίσματα, μὲ κάλεσες κοντά Σου, γέμισες τὴν ἀγκαλιὰ μου καὶ τὰ χέρια μου μὲ τόσα δῶρα, μ' ἀγάπησες μὲ μίαν ἀγάπη πὸ ὅμοιά της στὸν κόσμο δὲν εἶν' ἄλλη καὶ μ' ἔχεις πάντα κοντά Σου καὶ μὲ συντροφεύεις καὶ μ'

ἔχεις μὲς στὴν παλάμη Σου νὰ ζῶ. Κι ἐγώ... Σ' αἰσθάνομαι σὰν ξένο. Σὲ φοβᾶμαι. Εἶμαι ἓνα μικρό, τιποτένιο, ἀνάξιο, ἀδύναμο πλάσμα, τόσο περιορισμένων δυνατοτήτων... Ἀδυνατῶ νὰ συλλάβω μὲ τὸ φτωχό, μικρό μου μυαλουδάκι τὰ μεγαλεῖα τῆς θεότητός Σου, τὴ σημασία καὶ τὴν ἀξία, τὸ νόημα καὶ τὸ μέγεθος τῆς θυσίας Σου. Συγχώρεσε μέ, Κύριε! Δὲ θέλω νὰ νομίζεις πὼς εἶναι μάταιη ἡ θυσία Σου γιὰ μένα. Μέσα ἀπ' τὰ βάθη τῆς καρδιάς μου. Σ' εὐχαριστῶ πὺ πόνεσες καὶ θυσιάστηκες γιὰ μένα. Ὡρες-ῶρες ὁμως εἶσαι τόσο ἀκατανόητος!

Λένε πὼς, ἂν ἡ ψυχὴ Σὲ βρεῖ, δὲν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ τίποτε ἄλλο. Καὶ δὲν προσκολλᾶται στὰ γήινα. Ἀποχωρίζεται ἀπ' αὐτά. Ἀλήθεια, ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποῦ ζοῦν ἔτσι; Καὶ πληροῦνται Πνεύματος Ἁγίου καὶ γίνονται θεοφόροι; Κι ἂν Σὲ πλησιάσουν καὶ Σ' ἀγαπήσουν, Θεέ μου, εἶναι δυνατόν μετὰ ἀπὸ τόσο ἰσχυρὴ ἔλξη νὰ μπορέσουν νὰ ἐπιστρέψουν ξανὰ στὰ γήινα, γιὰ νὰ συνεχίσουν τὶς τετριμμένες, καθημερινές τους ἀσχολίες. Πὼς εἶναι δυνατό αὐτό, ὅταν νοῦς καὶ καρδιὰ συνεπαίρνονται; Καὶ πὼς συμβιβάζεται ὁ φόβος Σου καὶ ἡ αἴσθησις τῆς ἀναξιοτήτας καὶ ἀμαρτωλότητάς μας μὲ τὴ λαχτάρα καὶ τὸν πόθο γιὰ τὴν ἔνωση μαζί Σου; Πὼς εἶναι δυνατό νὰ γινόμαστε ἓνα μὲ Σένα τὸ Θεό, πὺ φοβόμαστε καὶ συνάμα ἀγαποῦμε; Μὲ Σένα, πὺ γνωρίζουμε καὶ συνάμα ἀγνοοῦμε; Μὲ Σένα, πὺ εἶσαι τὸ πῦρ πὺ κατακαίεις καὶ μαζί ἡ δροσιὰ τῆς ψυχῆς μας; Ἄν καταλαβαίναμε τί γίνεται στὸ μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας, ἂν τὸ συλλαμβάναμε σ' ὅλο του τὸ μεγαλεῖο, θὰ μπορούσε νὰ μείνει τὸ μυαλό μας στὴ θέση του; Εἶναι δυνατό νὰ ζοῦμε σὰν κανονικοὶ ἄνθρωποι, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἔνωσή μας μαζί Σου;

Τοὺς γονεῖς μου, τ' ἀδελφία μου, τὶς φίλες μου, τοὺς καθοδηγούς μου, δὲ δυσκολεύομαι νὰ τοὺς ἀγαπήσω. Τοὺς βλέπω, τοὺς ἀγγίζω, τοὺς μιλῶ, τοὺς νιώθω κοντά μου. Μὲ Σένα δὲ συμβαίνει καθόλου τὸ ἴδιο καὶ λυπᾶμαι γι' αὐτό... Θέ μου, ξέρω πὼς πολὺ μ' ἀγαπᾶς. Καὶ πὼς θὰ πάρεις τὸ γράμμα μου καὶ θὰ μοῦ ἀπαντήσεις. Σὲ παρακαλῶ, μὴ σταματήσεις νὰ μ' ἀναζητᾶς. Νὰ μὲ καταδιώκει τὸ ἔλεός Σου. Ξεκίνησα κι ἐγὼ καὶ Σὲ ψάχνω. Κι ὅταν Σὲ βρῶ κι ἀνταμώσουμε, ὦ, τότε! Γιὰ τίποτε στὸν κόσμον μὴ μ' ἀφήσεις ν' ἀφήσω τὴ δικὴ Σου ἀγκάλη...

Τὸ παιδί Σου

A.

φοιτήτρια-Θεσσαλονίκη

Προσευχὴ τῆς ἐργαζομένης μητέρας στὴν Παναγία

ὦ, Παναγιά μου, Δέσποινα, γλυκύτατη Παρθένα
εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς, βοήθα με καὶ ἐμένα.

Βοήθησέ με Παναγιά, γλυκιά μου Παναγιά,
γιατὶ ἡ ζωὴ εἶναι θάλασσα, μεγάλη τρικυμία.

Καὶ ναυαγὸς εὐρίσκομαι μέσα στὴ βιοπάλη,
στὴ χάρη σου στηρίζομαι, Παρθένα, τὴ μεγάλη.

Καὶ σὰν μητέρα εὐσπλαχνική, ἐλπίζω νὰ μᾶς σώσεις,
κι ἀπὸ ὄρατους κι ἀόρατους ἐχθροὺς νὰ μᾶς γλιτώσεις.

Στὴ σκέπη τῶν πτερύγων σου σκέπασε, Παναγιά μου,
ὅλου του κόσμου τὰ παιδιά καὶ ὕστερα τὰ δικά μου.

Καὶ φώτισέ τα, Παναγιά, Χριστὸ νὰ ἀκολουθήσουν
καὶ στὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς μὲ πίστη νὰ βαδίσουν.

Τὴν πίστη, τὴν πραότητα, μὴν τὴν ἀμελήσουν,

καθώς και την εγκράτεια μὴν τὴν καταπατήσουν.

Ναί, Παναγιά μου, Δέσποινα, λυπήσου καὶ εὐσπλαχνίσου καὶ ἄφεση ἁμαρτιῶν ζήτησε ἀπ' τὸ Παιδί Σου.

Νὰ συγχωρήσει πταίσματα καὶ τὰ ἁμαρτήματά μας,
νὰ ὀδηγήσει στὸ καλὸ καὶ ἐμᾶς καὶ τὰ παιδιά μας.

Προστασία ὅταν ταξιδεύουμε

Πατέρα ἐπουράνιε, ὁμολογῶ τὸν ἅγιό σου Λόγο γιὰ τὸ ταξίδι ποὺ πρόκειται νὰ πραγματοποιήσω σύντομα καὶ πιστεύω ὅτι ὁ ἅγιος σου Λόγος δὲν ἐπιστρέφει σὲ σένα κενός, ἀλλὰ ἐκτελεῖ τὸ θέλημά σου ὅπου ἐσὺ τὸν ἀποστέλλεις.

Τώρα ποὺ ἐτοιμάζομαι νὰ ταξιδέψω χαίρομαι καὶ εὐφραίνομαι γιὰ τὶς ὑποσχέσεις μέσα στὸν ἅγιό σου Λόγο γιὰ προστασία καὶ ἀσφάλεια σ' αὐτοὺς ποὺ σὲ ἀγαποῦν καὶ εἶναι ὑπάκουοι στὸ Λόγο σου. Μόνο ἐσύ, Κύριε, μεῖ ἔχεις πραγματικὰ ἀσφαλισμένο. Σοῦ ἔχω ἐμπιστοσύνη καὶ εἶμαι κάτω ἀπὸ τὴ θεία σου προστασία. Ἐὰν ἔχω κάποιο πρόβλημα ἢ κάποια πρόκληση τῆς ζωῆς τρέχω πάντοτε σὲ σένα ποὺ εἶσαι τὸ φρούριό μου καὶ τὸ καταφύγιό μου σὲ ὥρα ἀνάγκης. Πιστεύοντας τὸν ἅγιό σου Λόγο, ὁμολογῶ, στὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰρήνη, ἀσφάλεια καὶ ἐπιτυχία στὸ ταξίδι ποὺ ἐτοιμάζομαι τώρα νὰ πραγματοποιήσω.

Ὡς παιδί τοῦ Θεοῦ ποὺ εἶμαι τὸ ταξίδι μου εἶναι κάτω ἀπὸ τὴ σκέπη τοῦ Ὑψίστου καὶ ἄγγελοι τοῦ Κυρίου μεῖ προστατεύουν καὶ μεῖ περιτριγυρίζουν σὰν εἶμαι μέσα στὸ αὐτοκίνητο/ἀεροπλάνο/τραῖνο/πλοῖο. Θὰ συνεχίσω μεῖ τὰ σχέδιά μου γιὰ τὸ ταξίδι μου χωρὶς φόβο γιὰ δυστύχημα, προβλήματα ἢ ὁποιαδήποτε ταλαιπωρία. Ἐχω τὴν εἰρήνη τοῦ Θεοῦ καὶ δὲ θὰ ἐπιτρέψω σὲ ὁποιοδήποτε φόβο νὰ μεῖ κυριεύσει σὰν ταξιδεύω. Ὁ Κύριος μεῖ ἐλευθερώνει ἀπὸ κάθε κακὸ καὶ μεῖ διατηρεῖ γιὰ τὴ βασιλεία του. Εἶμαι σίγουρος ὅτι τὸ ταξίδι μου θὰ κυλήσει ὁμαλὰ καὶ θὰ εἶναι κατὰ πάντα εὐλογημένο ἀπὸ τὸν Κύριο.

Σ' εὐχαριστῶ, Πατέρα, ποὺ σὲ κάθε περίσταση εἶσαι ἐκεῖ γιὰ νὰ μεῖ προστατεύεις. Ἄσχετα μεῖ τὸ πῶς ταξιδεύω ἐσὺ μεῖ προστατεύεις. Ὅλα πάνω στὴ γῆ εἶναι κάτω ἀπὸ τὶς ἐντολές σου. Εἶσαι ὁ ἐπουράνιος μου πατέρας καὶ μεῖ φροντίζεις. Μέσω τῆς πίστεως μου σὲ σένα πατῶ πάνω στὰ φίδια καὶ στοὺς σκορπιούς καὶ πάνω σε ὅλη τὴ δύναμη τοῦ ἐχθροῦ καὶ τίποτε δὲν πρόκειται νὰ μεῖ βλάψει. Ἐκεῖ ποὺ πηγαίνω θὰ εἶμαι κάτω ἀπὸ τὴ σκέπη σου καὶ ὅτιδήποτε φάω ἢ πιῶ δὲ θὰ μεῖ βλάψει. Τὸ ταξίδι μου εἶναι κατὰ πάντα εὐλογημένο.

Πατέρα, σοῦ δίνω τὴ δόξα γιὰ τὸ καθετί. Σ' εὐχαριστῶ ποὺ εἶσαι πάντοτε μαζί μου καὶ εἶμαι σὲ ἀσφάλεια καὶ προστασία. Μεῖ σκεπάζεις μεῖ τὸ ἔλεός σου καὶ ὅλη ἡ οἰκογένειά μου καὶ τὰ ταξίδια μας εἶναι κάτω ἀπὸ τὴ σκέπη σου. Καμιὰ τρίχα τῆς κεφαλῆς μας δὲ θὰ χαθεῖ. Σ' εὐχαριστῶ, Πατέρα, γιὰ τὴν καθοδήγησή σου καὶ τὴν ἀσφάλειά σου. Εἶσαι ἄξιος κάθε τιμῆς καὶ δοξολογίας! Ἀμήν.

Προσευχὴ γιὰ ἕναν ἁρμονικὸ γάμο

Πατέρα, στὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἶναι γραμμένο στὸ Λόγο Σου ὅτι ἡ ἀγάπη Σου εἶναι ἐκκεχυμένη μέσα στις καρδιές μας διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ποὺ μᾶς δόθηκε. Ἐπειδὴ εἶσαι μέσα μας, ἀναγνωρίζουμε ὅτι ἡ ἀγάπη Σου μᾶς κυβερνᾷ ἐντελῶς. Πιστεύουμε ὅτι ἡ ἀγάπη Σου ἐκδηλώνεται πλήρως ἐνώνοντάς μας ἐν ἀληθείᾳ, τελειοποιώντας μας γιὰ κάθε ἔργο ἀγαθὸ νὰ κάνουμε τὸ θέλημά Σου, ἐνεργώντας μέσα μας τὸ εὐάρεστο στοὺς ὀφθαλμούς Σου.

Ζοῦμε καὶ συμπεριφερόμαστε στὸ γάμο μας τίμια καὶ μὲ σεβασμὸ ὁ ἕνας πρὸς τὸν ἄλλον. Τὸν θεωροῦμε πολῦτιμο, ἄξιο καὶ μεγάλης τιμῆς. Αποφασίζουμε νὰ ζοῦμε σὲ ἀμοιβαία ἀρμονία καὶ συμφωνία ὁ ἕνας πρὸς τὸν ἄλλον, βρίσκοντας μεγάλη εὐχαρίστηση μεταξύ μας καὶ ἔχοντας τὸ ἴδιο φρόνημα καὶ ἐνωμένοι στὸ πνεῦμα.

Πατέρα, πιστεύουμε καὶ λέμε ὅτι εἴμαστε ἀπαλοί, σπλαχνικοί, εὐγενικοί, τρυφεροὶ στὴν καρδιά καὶ ταπεινόφρονες. Κυνηγοῦμε τὴν εἰρήνη καὶ κρατεῖ τις καρδιές μας σὲ ἡσυχία καὶ ἀσφάλεια. Ἐπειδὴ ἀκολουθοῦμε τὴν ἀγάπη καὶ μένουμε στὴν εἰρήνη, οἱ προσευχές μας δὲν ἐμποδίζονται καθόλου, στὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἴμαστε συγκληρονόμοι τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ.

Ὁ γάμος μας δυναμώνει μέρα μὲ τὴ μέρα σὲ δεσμὸ ἐνότητας διότι εἶναι θεμελιωμένος στὸ Λόγο Σου καὶ ριζωμένος στὴν ἀγάπη Σου. Πατέρα, Σ' εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴν ἐκτέλεσή Του, στὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Προσευχὴ γιὰ τὰ οἰκονομικά

Πατέρα μου, γνωρίζω ὅτι ἐνδιαφέρεσαι γιὰ τὸ πνεῦμα, τὴν ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα μου. Κύριε, Σοῦ ζητῶ, στὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ νὰ τσακίσεις (νὰ σπάσεις, νὰ καταστρέψεις) τὸ πνεῦμα τοῦ χρέους ἀπὸ τὴ ζωὴ μου.

Ἐπίσης, Σοῦ ζητῶ θαυματουργικὰ νὰ διαγράψεις (νὰ σβῆσεις, νὰ ἐξαλείψεις) τὰ χρέη μου ὅπως ἔκαμες καὶ μὲ τὴ χήρα στὴν Παλαιὰ Διαθήκη (Β' Βασ. δ' 1-7). Σ' εὐχαριστῶ, Πατέρα μου, ποὺ μοῦ ἔδωσες ἐξουσία σ' ὀλόκληρο τὸν πνευματικὸ κόσμο (Λουκ. ι' 19).

Μὲ παρῆρσία ἐπιτιμῶ τὸ πνεῦμα τοῦ χρέους, διότι εἶναι σταλμένο ἀπὸ τὸ διάβολο. Στὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, σὲ δένω καὶ σπάζω τὴ δύναμή σου ἀπὸ τὴ ζωὴ μου καὶ τὰ οἰκονομικά μου. Πνεῦμα χρέους δὲ θὰ λειτουργεῖς πλέον στὴ ζωὴ μου! Στὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μᾶς Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἶσαι δεμένο καὶ εἶμαι ἐλεύθερος ἀπὸ τὴν ἐξουσία σου!

Πατέρα Θεέ, Σ' εὐχαριστῶ ποὺ μὲ κάνεις νὰ γνωρίσω μέσα στὸ πνεῦμα μου ὅτι αὐτὸ τὸ πονηρὸ πνεῦμα εἶναι δεμένο καὶ ἠττημένο στὴ ζωὴ μου.

Τώρα μιλῶ στὰ λειτουργικὰ πνεύματα (τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ) ποὺ εἶναι στὴν Ἀνατολή, Δύση, Βορρᾶ καὶ Νότο νὰ ἐλευθερώσουν τὴν ἀφθονία τοῦ Θεοῦ στὴ ζωὴ μου.

Μὲ παρῆρσία διακηρύττω ὅτι θαύματα ἀρχίζουν νὰ γίνονται στὰ οἰκονομικά μου. Στὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, δέχομαι τὴν οἰκονομικὴ ἀπελευθέρωσή μου.

Κυρίε μου, Σὲ δοξάζω γιὰ τὰ οἰκονομικά θαύματα ποὺ ἐλευθερώνονται στὴ ζωὴ μου ἀπὸ σήμερα. Στὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑΝ

(Ἐκ τοῦ περιοδικοῦ Ἁγιορείτικη Μαρτυρία, Ἰ. Μ. Ξηροποτάμου)

Ὡ Πανάγιε Σωτήρᾶ μου, λογιάζω μέσα μου, τί λόγια νὰ εὔρω διὰ νὰ σὲ χαιρετίσω, καὶ ποῖον χάρισμα, νὰ σὲ κάμω διὰ νὰ σοὶ εὐχαριστήσω, καθὼς πρέπει· ἀμὴ τίποτε δὲν εὐρίσκω, ὅπου νὰ εἶναι ἄξιον διὰ σὲ τὸν Θεὸν καὶ Πλάστην μου· μόνον γίνομαι ἐξεστηκῶς, πῶς ἐδόθη τοῦτο τὸ μέγα Μυστήριον εἰς ἐμὲ τὸν ἀνάξιον. Ὡ μεγαλοδύναμε Θεέ, καὶ Πλάστη μου, καὶ Πατέρα μου αἰώνιε, εὐχαριστῶ σοι, ὅπου μὲ ἤξιώσες νὰ χορτάσω πολλακίς, ὡς καὶ τὴν σήμερον τὴν Σάρκα καὶ τὸ Αἷμά Σου. Χριστέ μου πολυέλεε, παρακαλῶ σε νὰ μὴ τιμωρηθῶ ὡς ἀνάξιος, ἀλλὰ νὰ συγχωρηθῶ ὡσαν μωρὸς καὶ ἀνόητος. Κάμε, Δέσποτά μου, νὰ μὴ λείψῃ ἡ χάρις Σου ποτὲ ἀπὸ ἐμέ· δός μοι ταύτας τὰς θεϊκὰς ἀρετὰς νὰ τὰς ἔχω, πίστιν, ἐλπίδα, ἀγάπην, φρόνησιν, ὑπομονήν, παρθενίαν, ταπεινώσιν, καθαρότητα, καὶ τὸ περισσότερον, φώτισιν, διὰ νὰ γνωρίζω τὰ θελήματά

Σου, θέλησιν, διὰ νὰ τὰ κάμνω, δύναμιν, διὰ νὰ ἀντιστέκωμαι εἰς ὅλα τὰ κακά, ὅπου μὲ πολεμοῦσι, καὶ νὰ στερεώνωμαι εἰς ὅλα τὰ καλά, ὅπου μοὶ πρέπουσι, καὶ σὲ ἀρέσκουσιν. ὦ Θεέ μου, λυπήσου με, καὶ μὴ μὲ ἀφήσης νὰ ξεπέσω πλέον εἰς τὰ πρῶτά μου πταίσματα. Διότι ἐγὼ σὲ τάσσω, πῶς εἶναι ὅλη μου ἡ γνώμη καὶ ἡ θέλησις εἰς τὴν ἐξουσίαν Σου, καὶ δὲν θέλω εὐγὴ πλέον ποτέ, μὲ τὴν βοήθειάν Σου, ἀπὸ τὴν ὑπακοήν Σου. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ

(Ἐκ τοῦ περιοδικοῦ Ἁγιορείτικη Μαρτυρία, Ἰ. Μ. Ξηροποτάμου)

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων κατελθὼν ἐν τῇ γαστρὶ τῆς Ἀειπαρθένου καὶ Θεοτόκου Μαρίας, καὶ σάρκα λαβὼν καὶ γενόμενος ἄνθρωπος, ἵνα σώσης ἐμὲ τὸν ταλαίπωρον ἄνθρωπον, καὶ σταυρωθεὶς, καὶ παθὼν, καὶ ταφείς, καὶ ἀναστὰς τριήμερος, καὶ ἀναληφθεὶς εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ ἐν δεξιᾷ καθήμενος τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, καὶ μέλλων ἐλθεῖ κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· μὴ μὲ ἐγκαταλίπης ἀπὸ τῆς ἀπειρου Σου ἐλεημοσύνης, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερύγων Σου, στήριξον τὸν φόβον Σου εἰς τὴν καρδίαν μου, καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου Σου τὰς σάρκας μου, ἐλέησόν με κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, ἀξιώσόν με τῆς Οὐρανίου Σου Βασιλείας, λύτρωσαί με ἀπὸ πάσης ἀδικίας, ἀπὸ πάσης συκοφαντίας, ἀπὸ πάσης πλεονεξίας, ἀπὸ πάσης ἔριδος, ἀπὸ παντὸς ἀνιέρου συμβεβηκότος, κατάπεμψόν μοι Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματός μου· ἐξελοῦ με ἀπὸ ἀνθρώπου πονηροῦ, καὶ ἀπ' ἀνδρὸς ἀδίκου, καὶ δολίου, καὶ ρῦσαί με πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων. Ἀμήν.

ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ ΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΙΣ

Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔτους
Εἰς καιρὸν ἀσθενείας καὶ πόνου
Εἰς ὥρας κινδύνων
Ἐπινίκιοι εὐχαριστίαι

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΡΧΗΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

Ἦμπορεῖς, Θεέ μου, νὰ σταματήσης σήμερα τὸ ρεῦμα μιᾶς ζωῆς, ποὺ κατεσπατάλησα καὶ νὰ μὲ καλέσης κοντά σου μὲ ἄδεια χέρια. Ἀλλὰ νά, ὕστερα ἀπὸ τόσες πολῦτιμες ἡμέρες, ποὺ μὲ τόσην ἀφροσύνην ἐξώδευσα, ἡ ἀγαθότης σου θέλει ἀκόμη νὰ μοῦ προσφέρῃ τὸ μέσον διὰ νὰ ἐπανορθώσω ἕνα παρελθόν, διὰ τὸ ὁποῖον σήμερα αἰσθάνομαι τόσην λύπην διὰ τὰς τόσας χάριτας ποὺ ἔχασα. Ἄς εἶναι δοξασμένον τὸ ἅγιον Ὄνομά σου διὰ τὴν ἀπειρον μακροθυμίαν σου, ποὺ δείχνεις εἰς ἐμὲ καὶ διὰ τὴν γενναιοδωρίαν σου, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἐπιθυμῶ νὰ ἐπωφεληθῶ αὐτὴν τὴν φορὰ πραγματικῶς. Τὸ ἔτος αὐτὸ τῆς χάριτος, ποὺ διανοίγεται σήμερα, εἶναι τὸ θεῖον κεφάλαιον, ποὺ μοῦ ἐμπιστεύεσαι διὰ νὰ τὸ ἐκμεταλλευθῶ καὶ τὸ αὐξήσω. Καὶ ἀφοῦ, ἐν τῇ ἀπειρῶ σου ἀγαθότητι, μοῦ χορηγεῖς τὸν πλοῦτον αὐτὸν διὰ τὴν σωτηρίαν μου, φώτισέ με Κύριε, καὶ ἐνίσχυσέ με διὰ νὰ τὸν χρησιμοποιήσω διὰ τὴν εὐτυχίαν μου καὶ διὰ τὴν δόξαν σου! Ἐνίσχυσε, Κύριε, τὴν ἀδύνατη θέλησί μου· Φώτισε τὸν νοῦν μου καὶ δῶσε, ὥστε τὸ ἔτος αὐτὸ νὰ γίνῃ δι' ὅλους πράγματι νέον ἔτος, γεμᾶτο ἀπὸ κάθε ἀγαθωσύνην καὶ δικαιοσύνην καὶ ἀλήθειαν καὶ εἰρήνην, πρὸς δόξαν τοῦ ἁγίου ὀνόματός σου. Ἀμήν.

ΕΙΣ ΚΑΙΡΟΝ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΝΟΥ

ὦ Θεέ μου, εἶσαι πλησίον μου! Ἀνήσυχος, παραγμένος σὲ ἐπικαλοῦμαι καὶ λαμβάνω

ένισχυσιν.

Ἀσθενής, ἐξηντλημένος, σὲ ἐπικαλοῦμαι καὶ αἰσθάνομαι ἀνακούφισιν.

Ἐγκαταλελειμμένος, σὲ ἐπικαλοῦμαι καὶ ἀκούω νὰ μοῦ ἀπαντᾷς: Εἶμαι κοντά σου!

Ὁ τίμιος Σταυρός σου εἶναι ἐμπρὸς εἰς τὰ μάτια μου καὶ μὲ ἐγκαρδιώνει. Ἡ εἰκόνα σου, ἢ τόσον γλυκεῖα καὶ συγκινητικὴ, εἶναι ἀπέναντί μου καὶ μοῦ μεταδίδει εἰρήνην.

Ἐνδέχεται νὰ ὑποφέρω· εἶμαι ὅμως ἡρεμὸς καὶ ὑπομονητικὸς. Ἐνδέχεται νὰ εἶμαι χωρὶς δύναμιν, ποτὲ ὅμως χωρὶς ένισχυσιν.

Καὶ μὲ τὴν χάριν σου, Κύριε, ἡ εἰρήνη καὶ ἡ χαρὰ μένουν εἰς τὴν ψυχὴν μου.

Εἰς Ὁρας Κινδύνων

(Ψαλμ. ΙΒ΄)

Ἔως πότε, Κύριε, ἐπιλήση μου εἰς τέλος; ἕως πότε ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπον σου ἀπ' ἐμοῦ;

Ἔως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου, ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου, ἡμέρας καὶ νυκτός;

Ἔως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ; Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον· μήποτε εἶπη ὁ ἐχθρός μου·

Ἴσχυσα πρὸς αὐτόν.

Οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται, ἂν σαλευθῶ· ἐγὼ δέ, ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα.

Ἀγαλλιάσεται ἡ καρδίᾳ μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου· ἄσω τῷ Κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ἰψίστου.

Ἐπινικιοὶ Ἐυχαιριστιαὶ

(Ψαλμ. ΚΘ΄)

Ἰψώσω σε, Κύριε, ὅτι ὑπέλαβες με, καὶ οὐκ εὐφρανας τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ' ἐμέ.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐκέκραξα πρὸς σέ, καὶ ἰάσω με.

Κύριε, ἀνήγαγες ἐξ ἄδου τὴν ψυχὴν μου, ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον.

Ψάλατε τῷ Κυρίῳ, οἱ ὅσοι αὐτοῦ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ.

Ἵτι ὄργῃ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ, καὶ ζῶῃ ἐν τῷ θελήματι αὐτοῦ.

Τὸ ἔσπερας ἀύλισθήσεται κλαυθμός, καὶ ἐν τῷ πρῶτῳ ἀγαλλίασις.

Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ μου· Οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα.

Κύριε, ἐν τῷ θελήματι σου παρέσχου τῷ κάλλει μου δύναμιν.

Ἀπέστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ἐγενήθην τεταραγμένος.

Πρὸς σέ, Κύριε κεκράξομαι, καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου δεηθήσομαι.

Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου, ἐν τῷ καταβαίνειν με εἰς διαφθοράν;

Μὴ ἐξομολογήσεται σοὶ χοῦς; ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθειαν σου;

Ἦκουσε Κύριος, καὶ ἤλῃσέ με· Κύριος ἐγενήθη βοηθός μου.

Ἔστρεψας τὸν κοπετόν μου εἰς χορὸν ἐμοί· διέρρηξας τὸν σάκκον μου, καὶ περιέζωσάς με εὐφροσύνην.

Ὅπως ἂν ψάλῃ σοὶ ἡ δόξα μου, καὶ οὐ μὴ κατανυγῶ.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι.
